

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Olga Borisová-Pračiková
Foto Tamara Černá

opera
Jules Massenet
Werther

čínohra
Josef Topol
**Konec
masopustu**

balet
Petr Iljič Čajkovskij
Louskáček

**opereta/
muzikál**
Marguerite

*Móda šitá na míru
a k tomu, až k Vám domů.*

Free Star

FASHION

Módní salón Free Star Fashion vznikl v roce 1999 v Brně, jako móda původně pouze pro dámy, které se chtěly oblékat originálně a kvalitně. Po letech specializace na pouze úzkou skupinu stálých klientů a po neustále opakovaných zjištěních, že kvalitní a cenově dostupná móda šitá na míru v České republice chybí, jsme otevřeli módní salón v Ostravě s jasným posláním: pomoci vyřešit problém s oblékáním všem, kteří chtějí podtrhnout svou osobnost, chtějí nosit originální oblečení, které umí podpořit jejich sebevědomí, bude perfektně sedět, bude z kvalitních materiálů a v neposlední řadě bude mnohdy cenově dostupnější než obyčejná konfekce!

Vyzkoušejte naše služby a podpořte své sebevědomí v oblečení navrženém přímo pro Vás !

- **originály ne kopie!**
- **cena (dle typu šatů a tři různé cenové úrovně, každý si může vybrat)**
- **ZDARMA zkouška před zhotovením**
- **poskytujeme plnou záruku spokojenosti**
- (nebudete-li s naší prací spokojeni, Vaše záloha Vám bude s omluvou vrácena!)

Nabídka služeb:

- **návrhy oděvů při realizaci ZDARMA**
- **návrhy a výroba originálních oděvů pro ženy i muže**
- **půjčovna společenských oděvů**
- **výroba kostýmů dle přání pro taneční skupiny i sportovce**
- **výroba netradičních historických oděvů**
- **výroba avantgardních oděvů na míru a dle přání zákazníka**
- **výroba a návrhy firemního oblečení pro různé příležitosti**
- **specializovaná výroba plesových a svatebních šatů**
- **výroba pánských obleků a plášťů**

Těšíme se na Vaši návštěvu - Romana Richter, jednatelka - Free Star Services, spol. r. o.

www.freestar-fashion.cz

tel: 725 293 256

SALON HANKA působí na zdejší scéně již 15 let. Najdete nás na ul. 28. října 51, Ostrava.

Jsmo velmi kreativní a netradiční tým. Prezentujeme se jako celek i jako jednotlivci. Podporujeme osobnost. Velmi důležitá je pro nás je spokojenost a důvěra všech, kteří se svěřili do péče našich profesionálů i všech subjektů se kterými spolupracujeme.

Krása vychází zevnitř, je-li spokojeno naše nitro, odráží se to na našem zevnějšku. Celý tým se podílí na této harmonii, která souvisí s naplněním vize, postavené na vzájemné důvěře.

Srdečně Vás zveme na smyslový prožitek, relax, uvolnění těla a mysli. Všichni odborníci jsou připraveni Vám splnit Vaše přání. Máme rádi úsměv, bourá všechny ledy.

Hanka Horvathová
Hanka Horvathová,
majitelka Salonu Hanka

POŘÁDÁME

- Dny pro ženu, muže, single
- Víkendy wellness
- Proměny image
- Vlastní účesové show
- Wellness akce pro firmy
- Výhodné slevy pro firmy
- Dárkové, slevové kupony

ŠKOLICÍ CENTRUM

- Odborné semináře
- Odborné semináře s mezinárodní účastí
- Vlastní soustředění s mezinárodní účastí
- Účast na tuzemských a mezinárodních soutěžích
- Vlastní střihové a barevné kolekce
- Publikace v novinách a odborných časopisech
- Titulní strana odborných časopisů

KADEŘNICTVÍ

- Konzultace, diagnosa
- Proměny, fotoproměny
- Střihy, barvy na podporu osobnosti
- Kreativní střihy, barvy
- Meliry
- Péče o vlasy, masáže
- Péče o pokožku

KOSMETIKA

- Ošetření norm. pleti vysoce hydratační
- Ošetření mastné, smíšené pleti
- Ošetření nečisté, aknézní pleti
- Ošetření pánské pleti

- Ošetření náročné, zralé a suché pleti
- Luxusní ošetření náročné pleti
- Tělové ošetření
- Prodlužování, zhušťování řas

MASÁŽE

- Sportovní, rekondiční
- Medové, čokoládová, broskev
- Havajské, indické
- Lifting, masáž obličeje
- Zábál skořice, bahno, rašelina, broskev, čokoládová
- Masáže dětí a kojenců
- Masáže těhotných žen
- Dornova metoda
- Masáže horkými mušlemi

MANIKÚRA

- Suchá
- Mokrý
- P-Shine
- Masáž

- Parafin
- Zábál
- Lakování
- Zdobení
- Pogelování nehtů
- Modelace nehtů

PEDIKÚRA

- Mokrý
- Masáž nohou
- Parafin
- Úprava gelem
- Modelace nehtů
- Lakování nehtů
- Zdobení nehtů
- Pogelování

MODELÁŽ

- Gelem
- Zpevnění nehtů
- Zdobení barevnými gely
- Pogelování
- Modelace

Editorial

Vážení a milí diváci, velevážené publikum!!!

Otevíráte již druhé číslo našeho časopisu, který chce být Vaším příjemným společníkem a zasvěceným průvodcem dnem v našem – Vašem Národním divadle moravskoslezském. Divadelní sezóna 2010/2011 je v plném proudu a před námi jsou poslední dva měsíce roku 2010, čas vrcholícího podzimu a přicházející zimy, a také sváteční čas adventu, Vánoc, Silvestra, loučení s rokem starým a vstupu do roku nového. Čas bilancování i radostného veselí. Čas jako stvořený k co nejčastější návštěvě Národního divadla moravskoslezského! A těch příležitostí a důvodů je v měsících listopadu a prosinci více než dost! Každý ze čtyř uměleckých souborů připravuje pro toto období jednu premiéru. Činohra hned 4. listopadu v Divadle Jiřího Myrona představí nádhernou hru velkého českého dramatika Josefa Topola Konec masopustu, v Divadle Antonína Dvořáka představí své nové inscenace nejprve soubor opery – klasický romantický příběh nenaplněné lásky, francouzskou romantickou operu Werther Julese Masseneta (18. listopadu), která se na ostravské jeviště vrací po 64 letech, a o měsíc později (16. prosince) pak soubor baletu představí nové nastudování jednoho z nejpopulárnějších baletů klasické světové literatury, titulu jako stvořeného pro předvánoční a vánoční čas – Louskáčka Petra Iljiče Čajkovského. S velkým očekáváním je také již teď sledována nová produkce souboru opereta/muzikál. Dne 2. 12. v Divadle Jiřího Myrona můžete být svědky mimořádné a dosud ojedinělé události v dějinách Národního divadla moravskoslezského – světové premiéry nové verze muzikálu Marguerite od světově proslulých tvůrců. O těchto a dalších projektech našeho divadla se dočtete podrobně na následujících stránkách tohoto čísla časopisu.

Přesto bych Vás ještě rád upozornil z celé řady našich představení a dalších akcí na novinku v našem repertoáru, kterou jsme připravili pro čas adventu, kdy na každou adventní neděli (počínaje hned tou první 28. listopadu) je v Divadle Antonína Dvořáka připraven od 15 hodin Adventní koncert, na kterém zazní v polscénickém provedení slavná Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby, spolu s dalšími pastorelami a vánočními zpěvy, v nastudování souboru The Czech Ensemble Baroque Orchestra, hrajícího na autentické nástroje v klasicistním ladění, se zpěváky, kteří se profesionálně pohybují v oboru „stará hudba“, a za spoluúčasti tanečního souboru Hradišťan. To vše slibuje být mimořádným uměleckým i duchovním zážitkem a doufám, že se tím setkáme s Vaším zájmem a zahájíme tak novou tradici pro předvánoční čas v Národním divadle moravskoslezském.

Spolu s mnoha Ostravany jsem prožíval zklamání a svým způsobem i rozhořčení nad tím, že evropská komise se rozhodla neudělit Ostravě titul Evropské město kultury pro rok 2015. Je to bezesporu velká škoda, ale zároveň i výzva pro naše město a jeho obyvatele a samozřejmě kulturní instituce: dokázat, že Ostrava je kulturní metropolí i bez titulu a že kultura není jen okrasným doplňkem materiálního světa (takzvaná nástavba, jak jsme byli my starší nuceni učit se v povinných hodinách marxismu-leninismu), ale zásadním tématem pro město a jeho další rozvoj, budoucnost a smysl.

Národní divadlo moravskoslezské nabízí v repertoáru všech svých čtyř souborů spolu s hosty, mimořádnými a doplňujícími programy co nejširší a nejvyšší nabídku různých žánrů, ve které si každý, jak doufám, najde ten svůj šálek divadelního čaje. A mým přáním je: chodte k nám co nejčastěji, důvodů je víc než dost! Stále je možno si zakoupit předplatné na již probíhající divadelní sezónu s tím, že i tituly, které již byly odehrány, můžete navštívit v náhradním termínu dle Vašeho výběru, a zároveň jsme připravili například nové řady Vánočního a Zimního předplatného. Zavádíme také nový věrnostní program – tzv. Zlatou kartu Národního divadla moravskoslezského, která Vám umožní namíchat si předplatné dle Vašeho výběru. Díky ní, tak jako díky předplatnému, bude návštěva Národního divadla moravskoslezského pro Vás opravdovým obohacením – a to nejen o nezapomenutelné umělecké zážitky, ale i o finanční prostředky za vstupenky zakoupené díky naší Zlaté kartě. I o tom všem se dočtete na našich stránkách.

Těším se na Vás v našich hledištích, budeme všichni moc rádi, když k nám najdete cestu co nejčastěji a rádi.

V úctě Váš

Jiří Nekvasil
ředitel

NEPŘEHLÉDNĚTE! Předplatné na již probíhající divadelní sezónu 2010/2011 si stále můžete zakoupit, a to s tím, že již odehrané tituly můžete navštívit v náhradním termínu dle Vašeho výběru. S nadcházející zimou jsme pro Vás navíc připravili i nové řady předplatného. Rovněž zavádíme nový věrnostní program, Zlatou kartu Národního divadla moravskoslezského, která Vám umožní namíchat si předplatné dle Vašeho výběru.

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 2011

Nové Zimní předplatné zahrnuje 3 představení v období od ledna do března 2011 v Divadle Antonína Dvořáka i Divadle Jiřího Myrona a ušetříte díky němu 20% z ceny vstupného. Můžete si vybrat ze tří variant předplatného podle žánru – opera, opereta/muzikál nebo činohra.

Více informací naleznete na www.ndm.cz nebo v oddělení předplatného v centrálním předprodeji NDM (třída Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona).

ZLATÁ HVĚZDA NDM

5 představení dle Vašeho výběru za 555 Kč
Speciální dárkový poukaz Zlatá hvězda NDM je ideálním dárkem pro Vaše blízké, aniž byste si museli lámat hlavu v výběrem představení!

Poukázku Zlatá hvězda můžete využít v období od 6. 12. 2010 do 6. 2. 2011. K dostání je v předprodeji NDM a na vybraných místech.

Více informací na www.ndm.cz, předprodej NDM: +420 596 276 202.

OPERA

ČINOHRA

BALET

OPERETA/
MUZIKÁL

www.ndm.cz

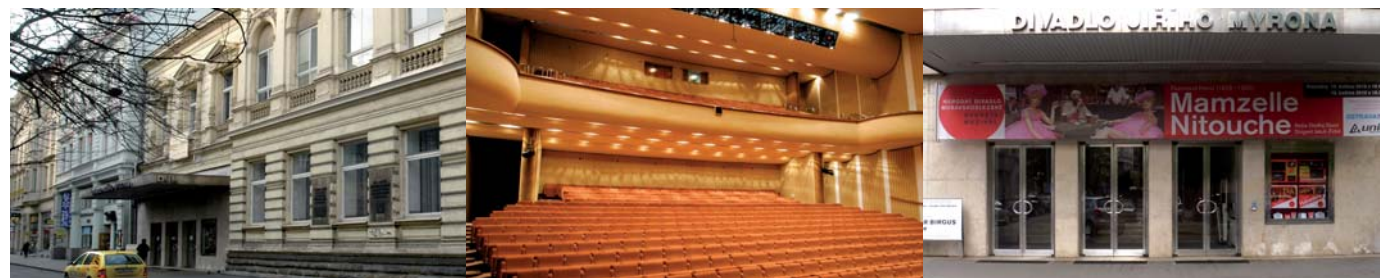
OBSAH	
Editorial	1
OPERA	3 – 10
Premiéry v sezóně 2010/2011	3
Repertoár sezóny 2010/2011	4
Premiéry	5, 6, 7
Mimořádný projekt sezóny	9
Divadlo Svoboda	9
Nenechte si ujít	10
ČINOHRA	11 – 16
Premiéry v sezóně 2010/2011	11
Repertoár sezóny 2010/2011	12
Poslední premiéra	13
Připravujeme	14
Střípky ze zákulisí	16
BALET	17 – 24
Premiéry v sezóně 2010/2011	17
Repertoár sezóny 2010/2011	18
Připravujeme	19
Rozhovor (William Fomin)	19
Ohlédnutí za posledním projektem	20
Noví členové	22
Rozhovor (Olga Borisová-Pračíková)	24
OPERETA/MUZIKÁL	25 – 31
Premiéry v sezóně 2010/2011	25
Repertoár sezóny 2010/2011	26
Premiéry	27, 28, 29
Nenechte si ujít	30
Silvestr v ostravské operetě	31
Adventní koncerty	32
Za oponou	33
Ostrava 2015	34
Dětské operní studio	35
VIP	36
Obchodní informace	37
Program na listopad 2010	38
Program na prosinec 2010	39
Repertoár	40

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona. Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuotevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Hudební ředitel opery: Robert Jindra

Šéf činohry: Pavel Šimák

Šéf baletu: Igor Vejsada

Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Haukvicová

Adresa redakce: Čs. legií 148/14,

701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Gabriela Říhánková

Autoři textů: Daniel Jäger, Klára Špičková, Marek Pivovar,

Gabriela Haukvicová, Gabriela Říhánková, Ondřej Nádvorník,

Alena Miková, Patrick Fridrichovský

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Technická redakce a korektury: Pavla Březinová,

Ondřej Nádvorník

Grafická úprava: Lubomír Šedivý

Redakční uzávěrka: 5. 10. 2010

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: Ringier Print CZ a. s.

Vážení čtenáři, těšíme se na Vás
v našich hledištích!

opera

Premiéry v sezóně 2010/2011

Leoš Janáček (1854–1928)

ŠÁRKA

Bohuslav Martinů (1890–1959)

ARIADNA

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Rocc

Scéna: Rocc

Kostýmy: Vendula Johnová, Rocc

Premiéra 23. 9. 2010 v Divadle Antonína

Dvořáka

Nastudování v českém jazyce

s anglickými titulky.

Jules Massenet (1842–1912)

WERTHER

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: David Bazika

Kostýmy: Marie Blažková

Premiéra 18. 11. 2010 v Divadle

Antonína Dvořáka

Nastudování ve francouzském jazyce

s českými titulky.

Jacques Offenbach (1819–1880)

ORFEUS V PODSVĚTÍ

Hudební nastudování: Karol Kevický

Režie: Pavel Mikuláščík

Scéna: Adolf Born

Kostýmy: Adolf Born

Premiéra 24. 2. 2011 v Divadle Antonína

Dvořáka

Nastudování v českém překladu.

Umberto Giordano (1867–1948)

FEDORA

Hudební nastudování: Zbyněk Müller

Režie: Peter Gábor

Scéna: Jozef Ciller

Kostýmy: Katarína Holková

Premiéra 14. 4. 2011 v Divadle Antonína

Dvořáka

Nastudování v italském jazyce

s českými titulky.

Paul Hindemith (1895–1963)

CARDILLAC

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: Petr Matásek

Kostýmy: Zuzana Krejzková

Premiéra 23. 6. 2011 v Divadle Antonína

Dvořáka

Nastudování v německém jazyce

s českými titulky.

Leoš Janáček: Šárka

Foto Martin Popelář

Opera NDM má profil na Facebooku:

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

Slovo hudebního ředitele opery

Vážení a milí diváci,

máme za sebou projekt uvedení dvou oper světoznámých českých skladatelů 20. století – *Šárka* Leoše Janáčka a *Ariadna* Bohuslava Martinů v ne-tradičním, avšak vizuálně neobyčejně zajímavém pojetí. Věřím, že Vás tato inscenace zaujala a budete se k ní rádi vracet i při dalších reprízách. Je velice potěšující, že po dlouhé době se z jeviště našeho divadla přenášelo operní představení na vlnách Českého rozhlasu. Vnímám to jako důležitý krok k širší propagaci a renomé naší operní scény. S velkou radostí jsme rovněž přijali pozvání na Mezinárodní festival Janáček Brno 2010, kde *Šárka* s *Ariadnou* zazní 20. listopadu na scéně Mahenova divadla 20 listopadu. V listopadu nás čeká druhá operní premiéra divadelní sezóny 2010/2011. Romantická opera Julese Masseneta *Werther* si již od svého prvního uvedení úspěšně razí cestu po všech světových jevištích. Do Ostravy se vrací po dlouhých šedesáti čtyřech letech. Věřím, že příběh mladého, nešťastně zamilovaného Werthera a Charlotty není nutno blíže představovat. Massenetova hudba se vyznačuje úchvatnou melodikou a neobyčejně pestrou, až impresionistickou barevností. Můžete se těšit na atraktivní pěvecké obsazení v čele s předním sólistou našeho souboru Lucianem Mastrem a hostujícím americkým tenoristou Stevenem Harrisonem v titulní roli, stejně tak na obě představitelky Charlotty – Janu Sýkorovou a Zuzanu Švedu. Inscenaci režijně připraví Jiří Nekvasil, který dnes patří mezi renomované české operní tvůrce. Na svém kontě má řadu pozoruhodných inscenací ve Státní opeře Praha, v pražském Národním divadle, ale také v operních domech například v Düsseldorfu, Hamburku, Rostocku, Nantes, Tampere. Rize, Dublinu a Buenos Aires. Při zářijovém Galavečeru jsem poprvé vstoupil za dirigentský pult Národního divadla moravsko-slezského a mohl se tak seznámit s orchestrem,

sborem a pěvci našeho souboru i jako dirigent a těším se z další spolupráce při hudebním nastudování právě tohoto překrásného díla. Na konci listopadu se na naše jeviště vrátí jedna z nejhranějších a divácky nejoblíbenějších oper Giuseppe Verdiho *La traviata* v novém hudebním nastudování a v lákavém pěveckém obsazení. Kromě našich vynikajících sólistů – Agnieszky Bochenek-Osiecké a Luciana Mastra, které již z minulého uvedení znáte, se můžete těšit také na Aleše Brisceina a předního českého barytonistu Ivana Kusnjera v roli Giorgia Germonta. Těším se na setkání s Vámi při představeních našeho souboru.

Se srdečným pozdravem

Robert Jindra

hudební ředitel opery NDM

Repertoár sezóny 2010/2011

Bedřich Smetana (1824–1884)

PRODANÁ NEVĚSTA

Komická opera o třech jednáních.

/Dirigenti: Robert Jindra, Jan Šrubař;

režie: Ilja Racek, scéna a kostýmy: Alexander Babraj/

Hrajeme **1. 1., 13. 2., 17. 2. a 8. 5. 2011** v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudováno v českém originále s anglickými titulky.

Leoš Janáček (1854–1928)

JEJÍ PASTORKYŇA

Opera o třech jednáních.

/Nové hudební nastudování: Robert Jindra, režie: Michael Tarant,

scéna a kostýmy: Dana Háвовá/

Hrajeme **9. 1., 17. 1., 28. 2. a 6. 3. 2011** v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudováno v českém originále s anglickými titulky.

Gioacchino Rossini (1792–1868)

L'ITALIANA IN ALGERI (ITALKA V ALŽÍRU)

Dramma giocoso o dvou jednáních.

/Hudební nastudování a dirigent: Jan Chalupěcký, režie: Lev Pugliese,

scéna a kostýmy: Sabine Lindner/

Hrajeme **4. 11., 7. 11., 12. 11. a 30. 12. 2010**

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudováno v italském originále s českými titulky.

Georges Bizet (1838–1875)

CARMEN

Opera o čtyřech jednáních.

/Hudební nastudování: Oliver Dohnányi, dirigenti: Oliver Dohnányi, Jan Šrubař;

režie: Marián Chudovský, scéna: Jozef Ciller, kostýmy: Simona Vachálková/

Hrajeme **26. 11., 27. 12., 30. 1., 1. 2., 13. 3., 25. 3., 9. 4., 22. 4. a 7. 5. 2011**

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudováno ve francouzském originále s českými titulky.

Giuseppe Verdi (1813–1901)

LA TRAVIATA

Opera o třech jednáních.

/Nové hudební nastudování a dirigent: Jan Chalupěcký, režie: Carmen Or,

scéna: Alexander Babraj, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme **30. 11., 22. 12., 28. 12. 2010, 23. 1., 25. 1., 2. 2. a 5. 6. 2011**

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudováno v italském originále s českými titulky.

Giuseppe Verdi (1813–1901)

FALSTAFF

Opera o třech jednáních.

/Nové hudební nastudování: Robert Jindra, režie: Venjamin Směchov,

scéna: Stanislav Morozov, kostýmy: Marija Danilova/

Hrajeme **20. 3., 17. 4., 29. 4. a 27. 5. 2011** v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudováno v italském originále s českými titulky.

Giuseppe Verdi (1813–1901)

NABUCCO

Opera o čtyřech jednáních.

/Nové hudební nastudování: Tomáš Brauner, režie: Michael Tarant,

scéna: Milan Čech, kostýmy: Tomáš Kypta/

Hrajeme **2. 5., 12. 5., 1. 6. a 10. 6. 2011** v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudováno v italském originále s českými titulky.

Od listopadu se před každým operním představením usku-
teční ve foyer Divadla Antonína Dvořáka vždy v 18.15 hodin
úvod ke konkrétnímu titulu. Těšit se můžete na zajímavosti
o vzniku díla, o autorovi i o naší inscenaci.

Srdečně Vás zvou dramaturg opery Daniel Jäger
a hudební ředitel opery Robert Jindra.

Poslední premiéra

Leoš Janáček (1854–1928)

ŠÁRKA

Opera o třech jednáních z roku 1887

Libreto Julius Zeyer (1841–1901)

Upravil a třetí jednání instrumentoval Osvald Chlubna (1893–1971)

Bohuslav Martinů (1890–1959)

ARIADNA

Jednoaktová opera z roku 1958

Libreto skladatel podle divadelní hry Georgese Neveuxe (1900–1982)

Le Voyage de Thésée (Pout Théseova)

Český překlad Eva Bezděková (1929–1992)

Hudební nastudování a dirigent: **Jakub Klecker**

Dirigent: **Jakub Klecker, Jan Šrubař**

Režie a scéna: **Rocc**

Kostýmy: **Vendula Johnová, Rocc**

Sbormistr: **Jurij Galatenko**

Osoby a obsazení:

Dana Burešová / Eva Dřizgová-Jirušová

Luciano Mastro / Stanislav Matis

Martin Bárta / Jakub Kettner

Václav Morys / Martin Šrejma

Ariadna

Theseus

Minotaurus

Burun, Námořník

Stařec

Agnieszka Bochenek-Osiecka / Zuzana Marková

Martin Bárta / Jakub Kettner

Martin Gurbař / Bogdan Kurowski

Václav Morys / Martin Šrejma

Jaroslav Kosec / Václav Živný

Dále účinkuje orchestr a sbor opery NDM.

Uvádíme 5. a 23. 11., 8. 12. 2010; 16. a 21. 1., 23. 3. 2011 v Divadle
Antonína Dvořáka

DVĚ ŽENY – DVA MÝTY

DVĚ OTÁZKY PRO PŘEDSTAVITELKY TITULNÍCH ROLÍ

1) Kdy jste se poprvé setkala s tvorbou Leoše Janáčka a jak na Vás
zapůsobila?

2) Janáčkovu Šárku ztvárňujete ve své kariéře poprvé. Jaký jste si
v průběhu příprav inscenace vytvořila k této roli vztah?

Dana Burešová

1) Úplně poprvé to bylo na konzervatoři s Moravskou lidovou poezií v písních, kterou ráda zpívám dodnes. Poté během studií mě nadchla Káťa Kabanová v Národním divadle s Jiřinou Markovou v titulní roli. Na toto představení jsem se velmi ráda vracela. Mojí první interpretační zkušeností byl Lišák v Příhodách lišky Bystroušky a naposledy Jenůfa, která mi přinesla úžasné zážitky – jak hudební, tak jevištní. Janáčкова hudba je živá, barevná, ale velmi náročná pro všechny interprety.

Leoš Janáček: Šárka. Luciano Mastro (Ctirad) a Eva Dřizgová-Jirušová (Šárka)

Foto Martin Popelář

Bohuslav Martinů: Ariadna. Zuzana Marková (Ariadna). Foto Martin Popelář

2) Na ostravskou Šárku jsem se velice těšila. Je to pro mne role oborově náročnější s ohledem na míru dramatičnosti. Znamená pro mne nejen rozšíření repertoáru, ale také setkání s novými kolegy a novými režijními a scénickými nápady. Na každém představení si velmi ráda poslechnu sbory. Jsou textem i hudbou naprosto úchvatné.

Eva Dřizgová-Jirušová

1) S tvorbou Leoše Janáčka jsem se poprvé setkala již v dětství, a sice prostřednictvím jeho sbírky Moravská lidová poezie v písních. Mou první janáčkovskou rolí byla Liška Bystrouška, do které jsem se hned zamilovala. Janáček zde mistrně a tak krásně snoubí polohy ryze přírodní a živočišné spolu s vlastnostmi lidskými. Je to pro mne nádherná oslava přírody, svobody a lásky.

2) Role Šárky, to je pro mne příběh o osobní tragédii, falešné hrdosti, předsudcích, obětování soukromého života kariéře, který vrcholí uvědoměním si svého omylu, avšak příliš pozdě. Tento příběh se mi zdá v dnešní době velmi aktuální.

1) Kdy jste se poprvé setkala s tvorbou Bohuslava Martinů a jak na Vás
zapůsobila?

2) Martinů Ariadnu ztvárňujete ve své kariéře poprvé. Jaký jste si
v průběhu příprav inscenace vytvořila k této roli vztah?

Agnieszka Bochenek-Osiecka

1) S hudbou Bohuslava Martinů jsem se dříve nikdy nesetkala. Ariadna je mou první interpretační zkušeností s jeho tvorbou.

2) Hudba Ariadny je hudba soudobá, která není jednoduchá na poslech, jsou v ní ale moc hezká místa. Pěvecký part je pro mne velmi náročný. Příběh Ariadny znám z řecké mytologie, ale také ze Straussovy opery Ariadna na Naxu. Doufám, že se posluchačům bude inscenace Martinů Ariadny líbit.

Zuzana Marková

1) Poprvé jsem se setkala s tvorbou Bohuslava Martinů již před studiem na konzervatoři, kdy jsem s Dětskou operou Praha zpívala v Otvírání studánky. Poté jsem se setkávala s jeho písněmi na konzervatoři, vytvořila si k nim vztah a velmi ráda je zařazuji do programů na koncertech. Zdají se být svým stylem jednoduché a přitom v sobě mají tolik poezie a hloubky, zajímavých rytmů a v neposlední řadě samozřejmě melodií.

2) Když jsem se dozvěděla, že budu moci nastudovat a ztvárnit roli Ariadny, uvědomila jsem si, že vlastně pokračuji v rodinné tradici a štafetě, jelikož moje maminka Jiřina Marková zpívala v pražském Národním divadle roli Ariadny a můj dědeček Jaroslav Horáček roli Starce. Jakmile jsem otevřela klavírní výtah, do role jsem se naprosto zamilovala. Je to nádherná hudba plná mnoha pocitů a situací, což mě baví. Dá se v ní najít řada zajímavých detailů. Na těch s námi pak pracoval i pan režisér a to bylo velmi zajímavé. Myslím, že se nám podařilo najít spoustu tváří Ariadny a vidět ji jako mladou dívku mnoha podob, která umí být veselá, energická, ale taky zcela vážná a až ledově chladná.

Daniel Jäger

Jules Massenet (1842–1912)

WERTHER

Opera o čtyřech dějstvích z roku 1892

Libreto Edouard Blau, Paul Milliet a Georges Hartmann

podle románu *Utrpení mladého Werthera*

od Johanna Wolfganga von Goethe

Nastudování ve francouzském originále s českými titulky.

Hudební nastudování:	Robert Jindra
Dirigent:	Robert Jindra, Jan Šrubař
Režie:	Jiří Nekvasil
Scéna:	David Bazika
Kostýmy:	Marie Blažková
Pohybová spolupráce:	Igor Vejsada
Dramaturgie:	Daniel Jäger

Osoby a obsazení:

Werther	Steven Harrison / Luciano Mastro
Albert	Aleš Jenis / Jakub Kettner
Le Bailli	Martin Gurbal / Bogdan Kurowski
Schmidt	Václav Morys / Martin Šrejma
Johann	David Szendiuch / Václav Živný
Brühlmann	Tomáš Bátrla / Rudolf Medňanský
Charlotte	Jana Sýkorová / Zuzana Šveda
Sophie	Agnieszka Bochenek-Osiecka / Barbora Perná
Käthen	Andrea Jurčíková / Elena Egorová

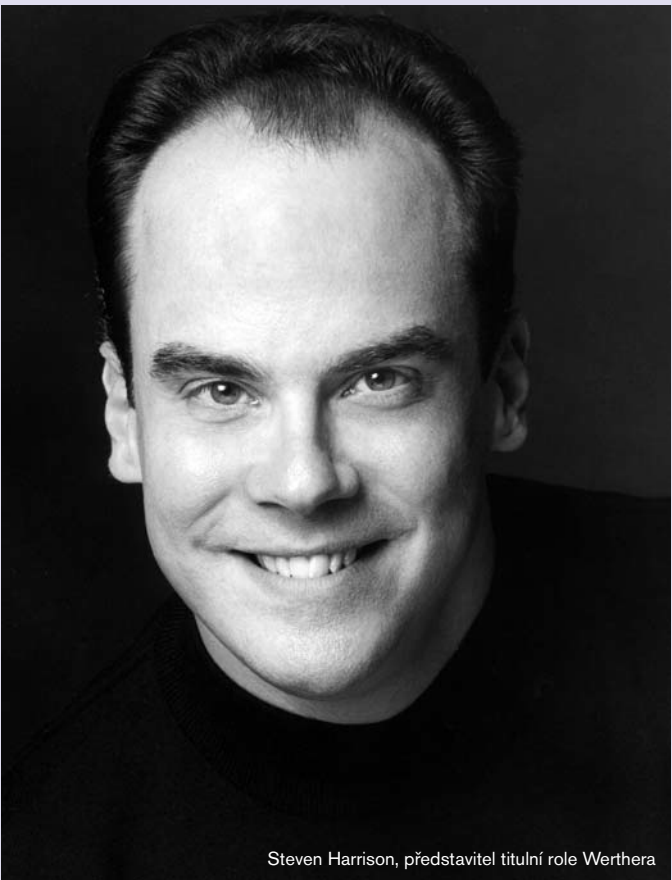
Dále účinkuje orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka – a Dětské operní studio pod vedením Lenky Živocké.

Premiéry 18. a 20. listopadu 2010 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Příběh nešťastné lásky citlivého muže, jehož vnitřní bolest nakonec vykoupi až dobrovolná smrt. Jeho operní zpracování nabízí mimořádnou pěveckou příležitost zejména pro představitele ústřední dvojice. Věříme, že vás příběh melancholického Werthera a jeho lásky k Charlottě chytne za srdce a necháte se unášet opojnou hudbou této vrcholně romantické opery.

V titulní roli se na ostravském jevišti poprvé představí americký tenorista **Steven Harrison**. Na operní scéně debutoval v roce 1995 jako Rudolf v Pucciniho *Bohémě* v New York City Opera a představil se také na koncertním pódiu Lincoln Centra v New Yorku ve Verdiho *Requiem*. Na americké půdě dále vystoupil jako Riccardo ve Verdiho *Maškarním plesu* ve Washington Opera a v Miami Grand Opera. V Evropě debutoval v roce 2000 v inscenaci opery Luigiho Dallapiccoly *Vězeň*, nastudované u příležitosti 300. výročí Théâtre Royal de la Monnaie v Bruselu. V roce 2004 obdržel titul Nejlepšího pěvce roku, který udílí německý deník Süddeutsche Zeitung. Na svém repertoáru má stěžejní role francouzského a italského repertoáru – kromě již jmenovaných to jsou Don José v Bizetově *Carmen*, Gounodův *Faust*, Massenetův *Werther*, Aeneas v Berliozových *Trójanecích*, Hagenbach v Catalaniho opeře *La Wally*, Samson v Saint-Saënsově *Samsonovi a Dalile*, Edgardo v Donizettiho *Lucii z Lammermooru*, Pollione v Belliniho *Normě*, Alfredo ve Verdiho *La traviatě*, Turiddu v Mascagniho *Sedláku kavalírovi*, Faust v Boitově *Mefistofelovi*, Pinkerton v Pucciniho *Madame Butterfly* a další.

Váš operní repertoár je velice rozsáhlý. Které role jsou vám blízké a proč?

Steven Harrison, představitel titulní role Werthera

Ze všech rolí, které jsem kdy zpíval, je mému srdci nejbližší Werther. A také Rodolfo (*Bohéma*), Alfredo (*La traviata*), Radames (*Aida*), Samson (*Samson a Dalila*), Aeneas (*Trójané*) a několik dalších. Představuji to, čemu říkám „dokonalé role“. S nimi se vydávám na cestu sebeobjevování a jsou to postavy, které zahrnují celý můj život. Tyto postavy se dozívají něco o sobě a světě, který je obklopuje, vypovídají tedy něco o tom, co znamená být člověkem. V představeních se dozíváme o jejich silných stránkách i slabostech a odhalujeme konflikty, které je přivádějí k procitnutí nebo zániku. Werther je muž, který je mimořádně citlivý a křehký, a když miluje, tak celým svým srdcem, celou svou duší a bytostí. Tak to vnímám z nehlubšího a nejniternějšího místa ve svém srdci. Cítím každou touhu a každou myšlenku, které procházejí myslí a srdcem Werthera. Hudba a texty jsou dokonale vyvážené a fyzická gesta nakonec vycházejí z poznání takto skvěle napsané postavy – což tvoří nástavbu hudby. U Werthera neexistuje žádné odhadování. Je to můj dobrý přítel, někdo, komu hluboce rozumím. Massenet zobrazuje každé vlákno jeho bytosti a já jako interpret ho plně přijímám. Hrát a zpívat role jako Werther nebo další role, které jsem zmínil, je pro mne velká radost. Citový dosah a soustředění, potřebné ke ztvárnění postavy jako je Werther, vyžadují vydat ze sebe všechno, co máte, protože líčíte celý životní příběh během několika krátkých hodin. Je to velmi zhuštěné, hluboce emocionální a každý okamžik je důležitý.

Chtěl byste někdy v budoucnu zpívat nějaké role v českých operách? Pokud ano, kterou postavu byste rád ztvárnil?

Studoval jsem roli Prince v Rusalce a jednou bych tuto postavu velmi rád ztvárnil na jevišti. Moje znalost češtiny je zatím omezená, ale věřím, že právě Princ by mohl být skvělým odrazovým můstkem. Rád bych vystoupil také v operách *Káťa Kabanová*, *Její pastorkyňa* a také v jedné z mých oblíbených oper *Věc Makropulos*.

Často zpíváte role z francouzského operního repertoáru. Kdy jste se poprvé setkal s francouzskou operou a co si myslíte o francouzském operním stylu?

První francouzská role, kterou jsem nastudoval a zpíval, byl Don José v *Car-*

men. Tehdy v roce 1996 mi tato role připadala nesmírně náročná a domníval jsem se, že zpívat francouzsky je nemožné. Mýlil jsem se, jen jsem neměl dostatek znalostí a zkušeností. Moje touha mistrovsky zazpívat tuto roli mě přivedla k pánovi jménem Thomas Grubb. Je to vynikající učitel francouzské výslovnosti a dikce v New Yorku, který napsal slavnou knihu o zpívání ve francouzštině. Vřele ji doporučuji všem pěvcům. Pro naučení správné výslovnosti patnácti samohlásek ve francouzštině používá mezinárodní fonetickou abecedu. V rozporu se všeobecným přesvědčením je francouzština velice hladká, uvolněná a vláčný jazyk. Ačkoli jsou v něm „nosové samohlásky“, nemají se zpívat ostře nosově, jak je slyšíte například v kabaretech nebo v populární hudbě. Tradice francouzské opery devatenáctého století a uměleckého zpěvu představuje mistrovský přístup k perfektnímu stylu bel canto. Thomas udržuje veškeré tradiční metody, které používal Pierre Bernac a já v tyto tradice silně věřím. Pierre Bernac nebyl pouze učitelem a rádcem Thomase Grubba, učil také například vynikajícího tenoristu Nicolaie Geddu. Francouzština, kterou používám, je velmi medová a pomáhá udržet v mém zpěvu legatovou linii. Styl francouzského zpěvu potvrzuje tuto legatovou linii, prodloužený čistý zvuk samohlásek, dokonce tempa – Gounod a Massenet byli velice laskaví, že nám zanechali přesné metronomické značky, díky nimž hudba mluví dokonale organickým způsobem – a že věnovali pozornost dynamice. Zpívat francouzsky je nesmírně emocionální zkušenost, avšak emoce nepřejímají hudbu. Zachovává to vysokou úroveň důmyslnosti, přičemž je nesmírně důležité soustředit se na každý detail. Hudba a postavy jsou ve vysoce emocionálním stavu po celý večer. Hudba si však musí zachovat nejvyšší úroveň poctivosti vůči skladatelovým značkám a přáním. Duety ve Wertherovi jsou jako jemná krajka. Hudba podtrhuje nádherný text, a pokud se podaří dokonalá synchronizace, diváci by měli mít pocit, že Werther a Charlotte spolu pouze mluví. Výsledek by měl být vzrušující, poutavý a hodně emocionální.

Kdy jste se vůbec poprvé setkal s dílem Julese Masseneta a jak na vás jeho hudba zapůsobila?

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
Divadlo Antonína Dvořáka
OPERA

Jules Massenet (1842–1912)

Werther

V titulní roli **Steven Harrison / Luciano Mastro**

Hudební nastudování **Robert Jindra**
Režie **Jiří Nekvasil**

Premiéry
18. a 20. listopadu 2010
v 18.30 hodin

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
PRÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE STATUTÁRNÍHO MĚSTA OSTRAVA
www.ndm.cz

Režisér operní inscenace Jiří Nekvasil. Foto Vojtěch Bartek

První Massenetovou operou, kterou jsem poznal a zažil, byl právě Werther. Během celého studia zpěvu mi říkali, že Werther bude pro mne perfektní role, ale neměl jsem tušení, proč to tak je. Při studování Werthera jsem objevil krásu, senzitivitu a kouzlo této opery i postavy. Poslouchal jsem mnoho provedení, ale až poté, co jsem narazil na nahrávku Nicolaie Geddy a Victorie de los Angeles pod taktovkou George Pržtra, jsem si uvědomil, že jsem objevil velice vzácný skvost. Je to klenot, který hraje Massenetovu partituru s bohatou barvou, se zaujetím pro detaily, nádherným zpěvem a orchestrální hrou. Myslím, že je to moje nejoblíbenější nahrávka opery vůbec. Tehdy jsem ji na delší dobu odložil stranou a sám zkoumal partituru, abych necítil nutkání kopírovat či napodobovat to, co jsem slyšel na CD. Spal jsem s partiturou pod polštářem a po celý měsíc jsem byl uchvácený a posednutý tímto mužem, touto postavou, hudbou, příběhem a vším kolem Werthera. Tato opera mne zasáhla přímo do srdce a já miluji a zbožňuji každý takt, každé slovo, každou výšku, každou slabiku této partitury. Pro mě je naprosto dokonalá. A závěr je ten nejkrásnější, neobdivuhodnější kus divadla a literatury, jaký jsem kdy zažil v jakékoli opeře. Je naprosto úžasný.

Čím myslíte, že může příběh Werthera oslovit dnešní publikum?

Jak už jsem v tomto rozhovoru řekl, myslím si, že Werther je „dokonalá“ role. Je to cesta do myslí, srdce a duše každého mimořádného muže; muže velké vášně, hloubky, dynamického rozpětí a emocí. Technická náročnost role Werthera si vyžaduje vaše plné nasazení – pokud jde o frázování, nuance, dikci i styl. Emocionální výzva znamená schopnost spojit se s Charlotte a zároveň si vytvořit vztah s diváky tak, aby odcházeli s Wertherem ve svých srdcích. Dívat se na sebevraždu, ztotožnit se s ní a procítit ji, je pro publikum značně obtížné. Musím ji proto podat věrohodně, protože v dnešním světě se lidé kvůli nešťastné lásce běžně nezabíjejí. Prostě by navštívili psychologa, promluvili s blízkým přítelem, vzali si antidepressiva a našli novou lásku. Já však tomuto příběhu lásky věřím. Věřím v sílu lásky. Během celé historie nás příběhy jako Romeo a Julie, Edgardo a Lucie, Cyrano a Roxana vždy dojímalý a inspirovaly celé generace k vytvoření variací na tyto věčné příběhy lásky. Přece existuje důvod, proč příběhy nešťastné lásky žijí dále po staletí a nepřestávají na nás působit a rezonovat hluboko v nás všech. Příběh lásky Werthera a Charlotte není výjimkou a postavy v této opeře, i když je to melo-drama, jsou tak živé a nádherně vytvořené.

Jak se těšíte na svého ostravského Werthera?

Jedna z nejúžasnějších stránek mého povolání je to, že mám možnost cestovat do dalekých zemí. Byl jsem již v Praze a Brně a těším se, že strávím nějakou dobu v Ostravě. Jsem rozený cestovatel a průzkumník, a příležitost podívat se do Ostravy a zpívat v této opeře, ztvárnit tuto roli na vaší scéně vnímám jako veliký dar.

Giuseppe Verdi (1813–1901)

LA TRAVIATA

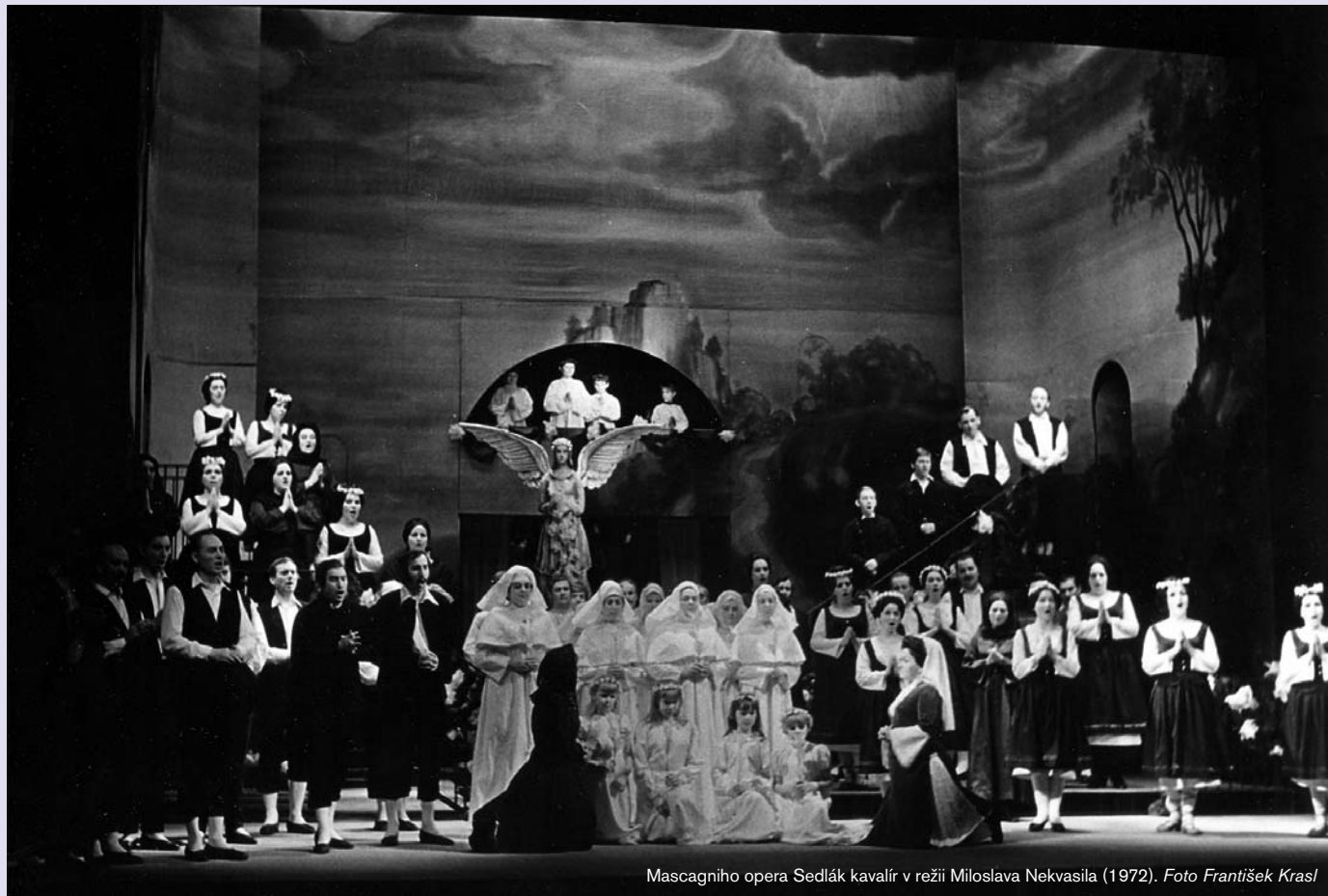
Nové hudební nastudování a dirigent: **Jan Chaloupecký**, režie: **Carmen Or**, scéna: **Alexander Babraj**, kostýmy: **Eliška Zapletalová**

V hlavních rolích: **Agnieszka Bochenek-Osiecka** (Violetta Valéry), **Aleš Briscein / Luciano Mastro** (Alfredo Germont), **Ivan Kusnjer** (Giorgio Germont) a další

Obnovená premiéra 30. listopadu 2010 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Dále uvádíme 22. a 28. 12. 2010; 23. a 25. 1., 2. 2. a 5. 6. 2011

Po krátké odmlce se na repertoár opery NDM vrací úspěšná inscenace Verdiho *La traviaty*. V roli Giorgia Germonta se představí sólista opery Národního divadla v Praze **Ivan Kusnjer**. Absolvoval Akademii múzických umění v Praze u prof. Teodora Šrubaře. Umělecky vyzrálal nejprve v našem divadle a poté v Brně. Od roku 1982 je v angažmá v ND v Praze. Je trojnásobným držitelem prestižní Ceny Thálie. Získal ji za role Tonia v Leoncavallových *Komediantech* (1994), Krále Jiřího v *Osmi písních pro šíleného krále* P. M. Daviese (1997) a Voka Vítkovice ve Smetanově *Čertově stěně* (2001). Jeho repertoár zahrnuje více než čtyři desítky operních rolí, na dvacet kantát a oratorií a čtrnáct písňových cyklů. Účinkoval na operních scénách a koncertních pódii v Evropě, Americe i na Středním a Dálném východě. Ivan Kusnjer vstoupil do ostravského angažmá v roce 1977 jako šestadvacetiletý perspektivní pěvec, před kterým se otevírala pozoruhodná kariéra. Postupně zde za následujících pět sezón vytvořil celkem dvanáct rolí, z nichž některé dodnes patří k jeho nejlepším a opakovaně se k nim vrací na dalších operních scénách. Byl to například Tausendmark ve Smetanových Braniborech v Čechách, Markýz Posa ve Verdiho Donu Carlosovi a především Hrabě z Luny ve Verdiho Trubádúrovi.

Mascagniova opera Sedlák kavalír v režii Miloslava Nekvasila (1972). Foto František Krasl

Jubileum Miloslava Nekvasila

Osmdesát let se 6. listopadu dožívá pan režisér Miloslav Nekvasil, výrazná osobnost historie opery Národního divadla moravskoslezského. Barytonista a režisér Miloslav Nekvasil studoval na pražské konzervatoři zpěv (u J. Berlíka) a režii (u H. Theina). Už na konci studia v roce 1955 získal angažmá jako sólista do Ostravy, dále se přitom zdokonaloval ve zpěvu u R. Vaška. Svou režisérskou dráhu začal inscenací opery *Tosca* (1960), v Ostravě vytvořil na šest desítek inscenací domácího i světového operního repertoáru (mj. *Nápoj lásky*, *Rusalka*, *Maryša*, *Příhody lišky Bystroušky*, *Trubadúr*, *Figarova svatba*, *Ženitba*, *Prodaná nevěsta*, *Bohéma*, *Faust* a *Markétka*, *Mignon*, *Čert a Káča*, *Rienzi*, *Samson a Dalila*, *Jakobín*, *Zlato Rýna*, *Carmen*, *Voják a tanečnice* a mnohé další). V letech 1962–72 působil jako profesor operního herectví na ostravské konzervatoři. Od roku 1990 byl po dvě sezóny šéfem ostravské opery, za svého funkčního období nastudoval úspěšné inscenace Kubelíkovy *Veroniky* a Dvořákovy *Armídy*. Podle knihy J. Karafiáta Broučci napsal operní libreto, které zhudebnil L. Matějka. Režiroval téměř na všech českých operních scénách i v zahraničí.

Po dobu svého působení v Ostravě patřil Miloslav Nekvasil k výrazným a aktivním osobnostem jejího kulturního a hudebního života nejen jako tvůrce, ale i jako pedagog, organizátor či příležitostný publicista. V posledních letech působí zároveň jako pedagog operní režie a dramaturgie na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze. K jeho úspěšným absolventům patří například režisér Jiří Heřman, současný šéf opery Národního divadla v Praze, či současná šéfka souboru opereta/muzikál v Národním divadle moravskoslezském, paní režisérka Gabriela Haukvicová – Petráková.

10. listopadu v 18.30 hodin se koná v Divadle Antonína Dvořáka **Dostaveníčko** věnované právě významnému životnímu jubileu Miloslava Nekvasila. Popřát mu přijdou též jeho profesní přátelé a bývalí kolegové. Panu režisérovi bude zároveň věnována výstava tamtéž – v Galerii Thálie ve foyer Divadla Antonína Dvořáka.

I vy jste srdečně zváni!

Oslavte nový rok 2011 ve Vašem Národním divadle moravskoslezském!

MOZART GALA

– recitál basbarytonisty **Adama Plachetky**, sólisty Vídeňské státní opery

Orchestr opery Národního divadla moravskoslezského
Dirigent **Robert Jindra**

Na programu zazní árie a přehledy z oper *Le nozze di Figaro* (*Figarova svatba*), *Così fan tutte* (*Takové jsou všechny*) a *Don Giovanni*.

Neděle 2. ledna 2011 od 16 hodin, Divadlo Antonína Dvořáka
VSTUPENKY JIŽ V PRODEJI!

Basbarytonista Adam Plachetka se narodil v Praze roku 1985, kde absolvoval Pražskou konzervatoř u prof. Ludka Löbla. Je vítězem Duškovy Mozartovské soutěže, Soutěže duchovní a koncertní hudby v Kroměříži, Soutěžní přehlídky konzervatoří ČR v Pardubicích, soutěže Pražský pěvec a Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech, kde navíc získal cenu Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK, cenu Viléma Zítka a cenu nakladatelství Editio Bärenreiter Praha. V roce 2005 debutoval Národním divadle v Praze ve *Čtyřnotové opeře* Toma Johnsona. Od té doby v ND nastudoval Michu (*Prodaná nevěsta*), Masetta (*Don Giovanni*), Publia (*La clemenza di Tito*), Jakea Wallace a Larkense (*La fanciulla del west*), Figara (*Le nozze di Figaro*) a Dona Giovanniho. Ve Státní opeře Praha vystupuje jako Basilio (*Il barbiere di Siviglia*) a Papageno (*Die Zauberflöte*). Věnuje se také koncertní činnosti s mnoha českými orchestry (Česká filharmonie, Filharmonie Bohuslava Martinů, Plzeňská filharmonie, Pražská komorní filharmonie, Státní filharmonie Brno, Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK a Symfonický orchestr Karlovy Vary) a barokní hudbě (Camerata antiqua Seoul, Collegium Marianum, Ensemble Baroque, Solamente Naturali). Vystupuje pod taktovkou dirigentů jako Christoph Böhm, Alessandro De Marchi, Enrico Dovico, John Fiore, Asher Fisch, Valery Gergiev, Vladimir Ghiaurov, Daniel Harding, Tomáš Netopil, Caspar Richter,

Sólista Vídeňské státní opery Adam Plachetka

Robin Ticciati, Guillaume Tourniaire, Franz Welser-Möst nebo Marco Zambelli. Účinkuje v inscenacích režisérů Clause Gutha, Ursel a Karl-Ernsta Herrmannových, Piera Liugiho Pizziho, Philippa Stölzla a Jossio Wielera. Pravidelně vystupuje na Salzburger Festspiele (*Benvenuto Cellini*, *Le nozze di Figaro*, *Rusalka*, *Don Giovanni*). Od sezóny 2010/2011 je Adam Plachetka sólistou Vídeňské státní opery.

V opeře Národního divadla moravskoslezského vystoupí poprvé.

Více informací na www.adamplachetka.com

Scénograf Josef Svoboda

PŘEDPREMIÉRA FILMOVÉHO DOKUMENTU scénograf Josef Svoboda – půdorys jednoho života

S tímto podtitulem uvádí Jakub Hejna, filmový střiháč, svůj celovečerní dokumentární film **Divadlo Svoboda** o životě a díle svého dědečka, světoznámého scénografa Josefa Svobody. Jeho cílem je představit tuto výjimečnou osobnost tak, jak ji dosud málokdo

zná. Divadlo Svoboda bude jediným filmem, ve kterém se objeví unikátní, dosud nikdy nezveřejněné archivní materiály týkající se Svobodovy práce, ale i jeho soukromého života. Josef Svoboda, mimo jiné spolutvůrce Laterny magiky, realizoval více než 750 scénografií po celém světě, poprvé použil v divadle laser, vymyslel světelnou stěnu, speciální světla, která nesou po celém světě jeho jméno: „Svoboda“. Spolupracoval s takovými velikány jako Lawrence Olivier nebo Fridrich Dürrenmat. Zemřel v roce 2002 ve věku 82 let a téměř do poslední chvíle pracoval. Svůj život zasvětil divadlu. Nemalou část svého času věnoval i Národnímu divadlu moravskoslezskému, pro něž vytvořil v letech 1946 – 1961 výpravu k sedmnácti operním inscenacím. Naše divadlo má proto tu čest uvést film **Divadlo Svoboda** ve slavnostní předpremiéře v sobotu **6. listopadu 2010** v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Oficiální premiéru filmu chystá Nová scéna ND v Praze na 2. prosince 2010. „Tma je mým hrubým materiálem. Tak jako truhlář používá dřevo, já se pokouším své divadlo vykrajovat ze tmy...“ Josef Svoboda

Divadlo Svoboda

režie: Jakub Hejna

tvůrčí spolupráce: Lucie Králová, Pavel Křemen, Jitka Němcová, Jan Gogola

kamera: Jiří Chod, Jaromír Kačer

producent: Jiří Konečný / endorfilm

koproducent: Česká televize, Young Film

podpora: Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, MEDIA – program Evropské unie

Smetanova Prodaná nevěsta v mladém pěveckém obsazení!

Od sezóny 2010/2011 je opět na repertoáru opery NDM úspěšná inscenace skvostu české opery – Smetanova Prodaná nevěsta (dirigenti: Robert Jindra, Jan Šrubař; režie: Ilja Racek, scéna a kostýmy: Alexander Babraj). V hlavních rolích účinkují: Linda Ballová (Mařenka), Aleš Briscein / Tomáš Juhás (Jeník), Jaroslav Březina (Vašek), Martin Gurbaľ / Jan Štáva (Kecal) a další. Neblíží představení se uskuteční **1. ledna 2011!**

Italka v Alžíru. Foto Vojtěch Bartek

Gioacchino Rossini (1792–1868)
ITALKA V ALŽÍRU (L'ITALIANA IN ALGERI)

Půvabná hříčka z exotického prostředí, komická opera Italka v Alžíru, líčí marné úsilí beje Mustafy, který by si rád zpřijemnil harém novým „přírůstkem“, nakonec se však vrátí ke své Elvě. Energická Isabella, napomáhající svému snoubenci uniknout ze zajetí – osvobození zajatých Italů – stesk po vlasti – to jsou romantické motivy opery.

Hudební nastudování a dirigent: **Jan Chaloupecký**, režie: **Lev Pugliese**, scéna a kostýmy: **Sabine Lindner**

Účinkují: **Zuzana Šveda** / **Anna Nitrová**, **Martin Šrejma**, **Martin Gurbaľ** / **Bogdan Kurowski**, **Michal Křístek** / **Martin Bárta**, **Zuzana Marková** / **Marianna Pillárová**, **Šárka Hrbáčková** / **Erika Štelbaská-Šporerová**, **Matěj Chadima** / **Ivo Michl** a další

Ve čtvrtek 30. prosince 2010 uvádíme naposledy v této sezóně!

Georges Bizet (1838–1875)
CARMEN

Hudební nastudování: **Oliver Dohnányi**, dirigenti: **Oliver Dohnányi**, **Jan Šrubař**; režie: **Marián Chudovský**, scéna: **Jozef Ciller**, kostýmy: **Simona Vacháková**

(...) Ta ostravská Carmen je drsná a „současná“ – režisér Marián Chudovský na scéně Jozefa Cillera obnažil technické zázemí jeviště, které zaplnil chladně kovovými pohyblivými konstrukcemi schodišť, skladovými paletami a kontejnery. Vojáci mají soudobé „maskáče“ a samopaly. (...) Zuzana Dunajčanová-Šveda je živočišně divoká, vášnivá a nezkrotná, opravdová „femme fatale“, před kterou není úniku. Je to ona, kdo vede Josému ruku, která v hospodě u Pastii vrazí nůž do srdce jeho velitele a touto vraždou změní osudové život Josého i svůj. (...)

Helena Havlíková, Lidové noviny 2. července 2010

Přítelkyně. Foto Vojtěch Bartek

Účinkují: **Zuzana Šveda** / **Jana Sýkorová**, **Rafael Alvarez** / **Tomáš Černý** / **Luciano Mastro**, **Agnieszka Bochenek-Osiecka** / **Eva Dřízgová-Jirušová** / **Zuzana Marková**, **Jakub Kettner** / **Svatopluk Sem** a další

Uvádíme 26. 11. a 27. 12. 2010 v Divadle Antonína Dvořáka

Carmen. Foto Vojtěch Bartek

čínohra

Premiéry v sezóně 2010/2011

Percy Bysshe Shelley (1792–1822)
CENCI
Překlad: Otokar Fischer
Úprava: Anna Petrželková, Klára Špičková
Režie: Anna Petrželková
Dramaturgie: Klára Špičková
Scéna: Tom Ciller
Kostýmy: Hana Holcmanová
Premiéra 21. 10. 2010 v Divadle Antonína Dvořáka

Josef Topol (1935)
KONEC MASOPUSTU
Režie: Janusz Klímsza
Dramaturgie: Marek Pivovar
Scéna: David Bazika
Kostýmy: Eliška Zapletalová
Premiéra 4. 11. 2010 v Divadle Jiřího Myrona

Mariusz Szczygiel (1966)
GOTTLAND
Režie: Jan Mikulášek
Dramatizace: Marek Pivovar, Jan Mikulášek
Dramaturgie: Marek Pivovar
Scéna a kostýmy: Marek Cpin
Česká premiéra 20. 1. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

William Congreve (1670–1729)
VELKOLEPOST VYVOLENÝCH
Překlad a úprava: Jiří Strnad
Režie: Janusz Klímsza
Dramaturgie: Klára Špičková
Scéna: Martin Víšek
Kostýmy: Eliška Zapletalová
Česká premiéra 27. 1. 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

Gabriela Preissová (1862–1946)
JEJÍ PASTORKYŇA
Režie: Martin Františák
Dramaturgie: Klára Špičková
Scéna: Jan Štěpánek
Kostýmy: Marek Cpin
Premiéra 31. 3. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Alan Ayckbourn (1939)
NĚCO V NÍ JE
Překlad: Petr Michálek
Režie: Filip Nuckols
Dramaturgie: Klára Špičková
Scéna: Lukáš Kuchinka
Kostýmy: Daniela Klimešová
Premiéra 26. 5. 2011 v Divadle Antonína Dvořáka

Terrence McNally (1939) – David Yazbek (1961)
DONAHAI (Hole dupy)
Překlad: Pavel Dominik
Převod do ostravkovštiny: Ostravak Ostravski
Režie: Pavel Šimák
Dramaturgie: Marek Pivovar
Scéna: David Bazika
Kostýmy: Eva Kotková
Premiéra 16. 6. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Cenci – (zleva) Jan Fišar, Anna Cónová, Andrea Mohylová, Igor Orozovič, Vladimír Polák
Foto Radovan Šťastný

Vážení diváci,

v době vydání tohoto druhého čísla časopisu NDM přichází na jeviště obou našich scén (Divadla Antonína Dvořáka a Divadla Jiřího Myrona) dvě výjimečné inscenace činoherního souboru ostravského národního divadla. Samozřejmě, že každou z našich inscenací si hýčkáme a považujeme za jedinečnou. Ale s tituly, které vybereme, je to v určitém slova smyslu jako s lidmi, kteří procházejí našimi životy – některé tituly jsou spolehliví staří známí, na jiné se těšíme jako na vzácné vzrušující hosty, u některých je skvělé vědět, že do naší společnosti spolehlivě vnesou zábavu a pohodu. A potom jsou tituly, které v sobě nesou náboj a sílu cizinců nebo osobností, které vstoupí nečekaně a s bouřlivou silou do Vašeho života a uchopí Vás, ovlivní, pohltní. K těm patří i naše inscenace Cenci anglického romantického básníka Percy Bysshe Shelleyho (1792–1822) a Konec masopustu velké osobnosti naší poválečné literatury a divadla Josefa Topola (1935). Každá inscenace bude samozřejmě úplně odlišná – Cenci nás zavede do urozené rodiny italského rodu a v příběhu střetu nevinnosti, krutosti, msty a pokrytectví budete moci spolu s našimi herci odkrývat děsuplné tajemství této rodiny. Do uchvacujících a fascinujících jevištní podoby (jak znám její práci) tuto hru převede velký talent našeho současného divadla Anna Petrželková. Janusz Klimsza, kmenový režisér činohry NDM a významná osobnost nejen ostravského divadelního dění, Vás potom provede příběhem jedné venkovské noci, kdy na pozadí masopustního reje nahlížíme do osudů lidí, do nichž zasáhne vyšší moc, jež na několik desetiletí tolik ovlivnila osud celého našeho národa. Hra Konec masopustu byla označena za jedno z nejlepších básnických dramát 20. století!

Repertoár sezóny 2010/2011

Josef Kajetán Tyl (1808 – 1856)

KRVAVÉ KŘTINY aneb DRAHOMÍRA A JEJÍ SYNOVÉ

Ostře řezané drama o vášni a odvaze ducha.

/Režie: Štěpán Pácl, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna: David Bazika, kostýmy: Daniela Klimešová/

Hrajeme **18. 11. 2010** v Divadle Jiřího Myrona – derniéra

Oscar Wilde (1854 – 1900)

IDEÁLNÍ MANŽEL

Komedie o životě v politice, v manželství a ve lži.

/Režie: Janusz Klimsza, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna: Martin Višek, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme **17. 11., 1. 12., 31. 12. 2010, 7. 1., 9. 2., 20. 2., 17. 3., 24. 3., 15. 4. a 15. 5. 2011** v Divadle Antonína Dvořáka

Neil Simon (1927)

APARTMÁ V HOTELU PLAZA

Tři humorné příběhy o hořkých věcech v manželství.

/Režie: Janusz Klimsza, dramaturgie: Klára Špičková, scéna: Martin Višek, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme **9. 11., 19. 11., 4. 12. a 29. 12. 2010** v Divadle Antonína Dvořáka

Michael Cooney (1967)

HABAĐÚRA

Třeskatá komedie zaútočí na vaše bránice!

/Režie: Roman Groszmann, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna a kostýmy: Sylva Marková/

Hrajeme **9. 11., 18. 12., 19. 12., 26. 12. 2010, 7. 2., 12. 2. a 8. 3. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH

Jadrná lidová hra se zpěvy z časů barokních.

/Režie: Ondřej Spišák, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna a kostýmy: Marta Roszkopfová/

Hrajeme **13. 11., 21. 11., 7. 12. 2010, 11. 1. a 17. 2. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Peter Shaffer (1926)

AMADEUS

Člověk vyzývá Boha na souboj. Slavná hra o genialitě a závisti na vídeňském dvoře.

/Režie: Pavel Šimák, dramaturgie: Klára Špičková, scéna: Jaroslav Čermák, kostýmy: Blanka Tesařová/

Hrajeme **13. 11., 24. 11., 29. 11., 9. 12., 17. 12., 25. 12. 2010, 4. 1., 3. 2., 5. 2., 12. 3., 26. 3., 7. 4., 12. 4., 18. 5., 4. 6. a 19. 6. 2011** v Divadle Antonína Dvořáka

Berte, prosím, tyto mé řádky jen jako malé nahlédnutí za oponu chystaných velkých událostí na našich scénách – mnohem více se dočtete v tomto časopise (například o dalších dvou titulech – Gottland a Velkolepost vyvolených) a samozřejmě ten jediný a jedinečný zážitek Vám přinesou až inscenace samotné. Ještě jednou Vás srdečně zveme nejen na premiéry v divadle, které je tu pro Vás, ale samozřejmě na všechny další tituly v repertoáru činohry NDM, kterých bude jen v této sezoně více než deset!

A závěrem mi dovoluť vyslovit malou doušku – věřte, že i v dnešní nelehké době se nepřestaneme snažit, aby to, co je podstatou našeho poslání, tedy být zprostředkovateli hlubokých zážitků, jsme odváděli, jak nejlépe dokážeme. Seneca říká: „S životem je to jako s hrou. Nezáleží na tom, jak je dlouhá, nýbrž na tom, jak se hraje.“ A my budeme hrát tak, abyste odcházeli s pocitem, že divadlo je místem, kde se můžete pobavit, odpočínout si nebo být u toho, když přímo před Vámi vzniknou světy, které stvořila lidská fantazie.

Pavel Šimák
umělecký šéf činohry NDM

George Tabori (1914 – 2007)

MŮJ BOJ /Mein Kampf/

Černá groteska hledající smysl lidskosti a utrpení.

/Režie: Juraj Deák, dramaturgie: Klára Špičková, scéna a kostýmy: Milan David/

Hrajeme **20. 12. 2010, 26. 2., 27. 2. a 1. 3. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Joe Penhall (1967)

BAVIC (Dumb Show)

Nelůstné komorní drama o odvrácené straně slávy.

/Režie: Janusz Klimsza, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna a kostýmy: David Bazika/

Hrajeme **7. 11. 2010** ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka – derniéra

Karel Čapek (1890 – 1938)

VÁLKA S MLOKY

Dramatizace fascinujícího alegorického románu. Příběh velkého snu, lidské chtivosti a pýchy.

/Dramatizace: Klára Špičková a Pavel Šimák, režie: Pavel Šimák, dramaturgie: Klára Špičková, scéna: Pavel Borák, kostýmy: Hana Kubešová/

Hrajeme **22. 11. 2010** v Divadle Jiřího Myrona

Paula Vogel (1951)

NEJSTARŠÍ ŘEMESLO

Komedie o pětiici atraktivních starých žen, která přesvědčí, že žít se dá naplno v každém věku.

/Režie: Ivan Krejčí, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna a kostýmy: Lucie Loosová/

Hrajeme **21. 12. 2010 a 16. 1. 2011** ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Sofokles (496 – 406 př. n . l.)

OIDIPUS

Strhující antická tragédie o králi, jenž byl vinen, aniž se provinil.

/Úprava textu: Marek Pivovar a Jan Mikulášek, režie: Jan Mikulášek, dramaturgie Klára Špičková, scéna a kostýmy: Marek Opín/

Roald Dahl (1916 – 1990)

ČARODĚJNICE

Jejich koníčkem je měnit děti v myši... Současná pohádka od autora, jehož proslavilo filmové zpracování příběhu Karlík a továrna na čokoládu.

/Režie: Pavel Šimák, dramaturgie: Marek Pivovar, scéna: Jaroslav Čermák, kostýmy: Blanka Tesařová/

Hrajeme **12. 12. 2010 a 3. 4. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Ve čtvrtek 21. října 2010 se v Divadle Antonína Dvořáka odehrála premiéra romantické tragédie **Cenci**, jejímž autorem je anglický básník Percy Bysshe Shelley (1792–1822). Směle můžeme tvrdit, že to byl okamžik do jisté míry historický, jelikož je to teprve podruhé, kdy tato hra byla opět přivedena na českou divadelní scénu. Před pouhými čtyřmi měsíci byla sice uvedena v rámci mezinárodního festivalu Divadelní svět Brno, ovšem v podání Městského divadla v Lublani. Vy si ji naopak budete moci vychutnat v českém překladu Otokara Fischera. A je to právě překlad, v němž tato hra zazněla

ponejprv, a sice na jevišti vinohradského divadla. Jeho tehdejší dramaturg a režisér Karel Čapek zaslal dne 30. září 1921 Otokaru Fischerovi oficiální objednávku na pořízení zmiňovaného překladu a vymínil si lhůtu do Vánoc. Nevím, zda to Fischer nakonec stihnul, jistě však je, že premiéra se uskutečnila přesně rok nato, 30. září 1922, v režii Karla Čapka a s výpravou jeho bratra Josefa. Karel Čapek se o tom zmiňuje v dopise své přítelkyni Věře Hružové: „Mimoto dělám režii Cenci, ukázalo se najednou nutno, abych ji honem udělal.“

Pozoruhodné je, že o pár týdnů později, 13. listopadu 1922, se této hře dostalo prvního veřejného uvedení také v Shelleyho rodné Anglii. A již o dva roky dříve se hrála v Moskvě. Do té doby se uskutečnilo pouze jedno soukromé představení, pořádané Shelleyho společností dne 6. května roku 1886 v Grand Theatre v Islingtonu, a mezi pozvanými hosty byli též Oscar Wilde, Robert Browning a G. B. Shaw.

Shelley se tedy premiéry svého díla, které napsal v roce 1819, za svého života nedočkal. Ve své době totiž vyvolalo takové pohoršení, že jeho inscenování bylo sotva možné.

A přece je tato hra doposud vysoce aktuální, neboť se dotýká problémů, o nichž se stále více rokuje zvláště v našich vládních kruzích. Těmito problémy, jež skálopevně přetrvávají, jsou: korupce, domácí násilí a vymahatelnost práva.

V jedné povídce Arthura Doyla říká jeho pověstná postava Sherlock Holmes toto: „Myslím, že jsou zločiny, které se vymykají zákonu, a které proto, do jisté míry, ospravedlňují soukromou pomstu.“ Právě tato slova uvedl jako motto svého románu Lvíče Josef Škvorecký. A já si je teď z téhož důvodu taktéž vypůjčím, protože přiléhavě postihují stěžejní téma tohoto dramatu. Jeho děj vydatně čerpá z přímých historických událostí, ke kterým došlo v renesanční Itálii za vlády papeže Klementa VIII. Také postavy této tragédie

František Strnad (Camillo), Igor Orozovič (Orsino) a Vladimír Polák (Giacomo)
Foto Radovan Štašný

Andrea Mohylová (Beatrice) a Jan Fišar (Francesco Cenci). Foto Radovan Štašný

jsou skutečné: hlava rodiny, sadistický Francesco Cenci, jeho žena Lucrezia, jeho dcera Beatrice a synové Giacomo a Bernardo. Ke všem těmto rodinným příslušníkům se Francesco choval násilnický, zvláště pak ke své dceři Beatrice, kterou spolu s Lucrezií věznil na svém sídle a měl se údajně dopustit též incestu. O tom však nejsou hodnověrná svědectví. Takže se nelze divit, že rodina pak s pomocí nájemných vrahů docílila jeho smrti, avšak trestu neušla: Dne 11. září 1599 byli všichni až na Bernarda, kterému papež zmínil trest, popraveni.

Ať už je historická pravda jakákoli, toto drama bezvýhradně nastoluje jednu závažnou otázku: Zabije-li někdo despotu, který má na svědomí mnoho lidských životů či mnoha lidem život znepříjemnil, zdravý rozum nám říká, že takový člověk by měl být omilostněn. Nemohu si pomoci, ale v duchu mi teď zaznívá povědomá věta z filmu Vyšší princip, natočeném podle povídky Jana Drdy: „Vražda na tyranu není zločinem.“ Právní kvalifikace takového jednání je však neoblomná: vražda je jednou provždy vraždou.

Povšimněte si též prosím se mnou, že výraz pravomoc v sobě tají velice důmyslnou slovní hříčku. Tento termín neříká jen to, že právo je mocné, ale také to, že moc je právo. Právo je totiž většinou na straně toho, kdo má moc. Takovýto jedinec může mít třeba funkcionářskou moc, nebo stačí, když má moc peněz a za ty peníze si pak pořídí naprostou bezúhonnost a beztrčnost. A to je právě jedno z palčivých témat Shelleyho hry. A také to, že zákon bývá k obětem často hluchý a nepřívětivý a ke zločincům naopak šetrný. Dramaturgyně Klára Špičková spolu s režisérkou Annou Petrželkovou se odhodlaly k znatelné inscenační úpravě tohoto mimořádného díla. Původní pětiaktovou hru zhustily do čtyř jednání. Zkrátily tak mnohé repliky, které jsou sice zajímavé literárně, ale jejich přílišná rozvlácnost by přece jen neblaze zatěžovala pozornost diváka.

Jejich úprava je také chudší o několik postav. Kromě víceméně podružných osob postrádáme v této verzi hry také postavy dvou najatých vrahů, Olimpia a Marzia. Kdo tedy nakonec zabil obávaného Francesca Cenciho, vám pochopitelně vyrozovat nebudeme. Toho se dovтіpíte sami, až se přijdete podívat.

V interpretaci Kláry Špičkové a Anny Petrželkové dostává tato hra daleko drásavější, ale tím i působivější rozměr. Ukazuje nám, že tolerance nebo dokonce lhostejnost k páčání zla je ve svém důsledku zločinnější než samo zlo. Nejnebezpečnější stav proto nastává ve chvíli, když zlu ochotně a bez rozpaků přivykneme a pohlížíme naň jako na jakoukoli běžnou součást našeho každodenního života, čímž se pro nás stává stejně samozřejmým jako třeba východ a západ slunce. V hlavních rolích excelují Andrea Mohylová, Jan Fišar, Anna Cónová a další.

Ondřej Nádvořník

Josef Topol (1935)

KONEC MASOPUSTU

Tyto řádky vznikají 23. září, tedy více než měsíc před premiérou. A protože druhé číslo našeho časopisu vychází na konci října, možná se do Vašich rukou dostává až ve chvíli, kdy už premiéra proběhla. Nám ovšem nezbyvá než o inscenaci referovat v čase budoucím.

Josef Topol (narozen 1. dubna 1935) napsal Konec Masopustu pro režiséra Otomara Krejčů, jemuž ji také symbolicky věnoval. Hra měla premiéru v Národním divadle v Praze v roce 1964, autorovi tedy ještě nebylo ani třicet let. Měl už ovšem za sebou dvě uvedené hry a předpovídala se mu velká umělecká budoucnost, nepatřil tedy mezi začátečníky. Režisér Otomar Krejča a dramaturg Karel Kraus nebyli spokojeni s tehdy převládajícími díly socialistického realismu a rozhodli se v Národním divadle zřídit jakousi tvůrčí dílnu pro dramatiky, kteří chtěli psát jinak než podle dobového diktátu. A v uvolněnější atmosféře šedesátých let se jim to také dařilo. Josef Topol byl jedním z nich.

Děj nás zavádí na do malé české vesnice v padesátých letech dvacátého století. Kolektivizace venkova je již téměř završena, velcí sedláci byli dávno označeni za kulaky a poslání do uranových dolů či alespoň vystěhování, s ukradeným majetkem hospodaří družstva. Jen tu a tam nějaký tvrdošíjný malý hospodář odmítá majetek „dobrovolně“ vydat a vstoupit do družstva. Jedním z nich je i František Král, který hospodaří se svými dvěma dětmi, duševně retardovaným Jindřichem a krásnou Marií. A protože ani orgány komunistické moci se nemohou uchýlit k přímému násilí (menší hospodáři podle zákonů mohli zůstat soukromíky), nastupuje přemlouvání, přímé či nepřímé vyhrožování... Ale vesnice stále ještě žije svým životem. Blíží se jaro, končí masopust, a přestože tradiční vazby a vztahy, po staletí budované, se již nějaký čas drolí, konec masopustu musí proběhnout se vši parádou, tedy průvodem maškar a závěrečnou tancovačkou. A právě do půldne

František Večeřa a Tomáš Jirman na zkoušce. Foto Radovan Štastný

poslední masopustní soboty Josef Topol děj hry vřadil. Životy pestré škály postav se tu prolínají, dramaticky na sebe narážejí, až přijde velké a smutné finále... O hře i dalších tématech hovoříme s režisérem Januszem Klimszou. Hra pojednává o lidech, žijících v těžkých dobách. Z každodenního kontaktu s tebou ovšem vím, že se bráníš zužovat téma inscenace pouze na politickou rovinu.

Generace, o které pojednává Konec masopustu, měla už za sebou zkušenost první i druhé světové války i meziválečné období tzv. první republiky – jisté způsoby, jak přežít časté změny režimu a najít v každém místo pro život, jsou v ní zakořeněny a nevzaly se samy od sebe úderem roku 1948. Hra je zároveň pojednáním o oportunizmu a kontrastně i pevné vůli dostát svému názoru i pod silným tlakem okolí. První vrstva hry je téměř – ačkoliv bereme v potaz i její impresionistickou atmosféru – publicistická – pokud tím myslíme, že se obrací k žhavé historii. Je zde ovšem i druhá rovina – rovina prastarého, tisíce let se táhnoucího rituálu a s tím spojeného vidění světa, které provází vesnická sídla někde od dob neolitu. Ono cyklické otočení kola ročních období a skrze smrt zimy zrod nového života. Tento zrod jara a veškeré naděje vkládané do příchodu onoho nového, životadárného, jsou konfrontovány s realitou stalinské éry – způsob, jakým ony dva světy koexistují, je pro mne velkou metaforou moderních dějin.

Veselé masopustní třeštění, jak ho zažívali naši předkové v barokních časech, je jedním z témat jiné naší inscenace, „Komedyje o čertových osidlách.“ Ovšem v Konci masopustu Topol jako autor a ty jako režisér význam masopustního průvodu posouváte. Snad toho neprozradím moc, když řeknu, že na dnešní zkoušce mě mrazilo v zátylku...

Masopust je mimo reálný čas. Setí, sklízně atd. Tady se na krátkou dobu čas zastaví, protože i příroda se musí nadechnout před znovuzrozením. Není bujarým veselím, jeho význam je v tom, že je zde dovoleno vše. I krutost i jakékoli otevření ožehavých témat, které venkovskou pospolitost sužují a zde, v onom krátkém časovém rozmezí, mohou být vyřčeny naplno. Je to ventil všech, ventil pojednán rituální formou, formou, která byla komunitou vždy akceptována. V Topolově hře však doba této tisíciletími prověřené kolektivní terapie končí. Je zde pokus cenzurovat tuto svobodu a podsouvat jí ideologický rámeček.

Ač velmi významnou rovinou hry jsou vztahy mezi konkrétními lidmi, k tématům politickým a společenským se stejně Konec masopustu dokonce vždy stočí, stejně jako zatím tento rozhovor. Jak to je s tvým rodem?

Je spjat s půdou, nebo je spíše charakteru městského? A traduje se v rodině nějaká historie, která s Koncem masopustu koresponduje?

Linie mého otce je několikagenerační havířská rodina. Ovšem v generaci mého dědečka – byl hlavním předákem na šachtě - se domohla i poměrně rozsáhlých pozemků, které se už nedaly obdělávat pouhou ruční prací. Jelikož v rodině byly zastoupeny jak levicová, tak pravicová orientace, dopadlo to tak, že dědu „rozkulačovali“ * jeho švagři. Pochopitelně samotné zakládání družstev se týkalo i naší rodiny. Víím, že ačkoliv babička chovala spoustu slepic, kontingenty, čili povinné odvody, byly vyšroubovány do takových dávek, že aby je splnila, musela ze svého dokupovat v obchodě plata vajec a zpětně je odvádět státu. Abych uvedl jen nejvíce usměvavý příklad. To byla jedna z hlavních strategií komunistické moci – samostatně hospodařící sedláky odstranit ekonomickým tlakem.

Josef Topol si v rozhovoru pro noviny, který bude součástí programu naší inscenace, posteskl, že náš jazyk velkou rychlostí devaluje. On

GOTTLAND

Činohra NDM uvede v lednu v české premiéře dramatizaci bestselleru **Gottland**, jehož autorem je polský novinář a spisovatel Mariusz Szczygiel. Na dramatizaci spolupracují režisér Jan Milulášek s dramaturgem Markem Pivovarem. A v inscenaci se objeví také historka, která se opravdu stala v roce 2007 v ostravském knihupectví Librex:

Mariusz Szczygiel

Muž Dobrý den.
Máte prosím Gottland?
(Prodavačka vypadá zmateně. Muž se domnívá, že neví, o co jde:)
Knižku od toho polského novináře. Gottland!
(Prodavačka se opatrně ohlíží a tlumí hlas:)
Prodavačka Gottland máme. Ale já vám to nesmím prodat.
Muž Cože? Vy nesmíte prodávat knížky?
Prodavačka Ale smíme. Jen Gottland ne. Karel Gott to zakázal.
Muž Karel Gott u nás rozhoduje o tom, které knížky se smí prodávat?
(Prodavačka bezradně krčí rameny.)

Nutno doplnit, že onu knížku kupující získal až po dlouhém přemlouvání. Karlu Gottovi se nějak nelíbilo, že se jmenuje stejně jako jeho muzeum v Jevanech. Ale za pár dnů mu právníci vysvětlili, že na takové počínání nemá právo...

Marek Pivovar

VELKOLEPOST VYVOLENÝCH

Připravujeme komedii, která demaskuje velkolepost vyvolených a ukazuje nám, jak to na tom světě chodí!

Činohra NDM chystá v lednu žhavou novinku překladatele Jiřího Strnada, který upravil a přeložil od britského autora komedií restauračního období Williama Congreva hru Velkolepost vyvolených aneb Setrvalý stav světa (The Way of the World, světová premiéra r. 1700).

Dramatik se proslavil mnoha vtipnými bonmoty a provokativními dialogy, které boří iluze o vztazích mezi muži a ženami, manžely a manželkami a příbuznými vůbec. Congreve je dnes považován za mistra čisté komedie –

sám je přitom ne náhodou označován za básníka jeviště. Myslíš si, že zmiňovaná devalvace je procesem přirozeným a nevyhnutelným, nebo souvisí se směřováním společnosti k nezávazné povrchnosti a ke konzumu?

Mám za to, že spousta textů Josefa Topola užívá jazyka své doby – jsou to odposlouchané fráze (nikoli ve významu negativním), jazykový fenotyp – čili to, co je v mluvě příznačné pro jednu jedinou dobu – jeho hry jsou jazykovým obrazem 60. let, nakolik já, narozen v roce 1961, to mohu posoudit. Každá doba má své tribuny – ta dnešní pochopitelně promlouvá jazykem jiným, neboť jazyk je živoucí entita, a když nepodléhá změnám, skomírá a směřuje k zániku.

Za rozhovor poděkoval dramaturg Marek Pivovar, jeho rozsáhlejší podobu naleznete v programu inscenace.

*rozculačování – likvidace hospodářství, zabavování majetku tzv. kulakům, čili soukromě hospodařícím sedlákům.

jeho hra Láska za lásku se díky svému vynikajícímu syžetu a dokonalou charakteristikou postav řadí k nejlepším hrám, které kdy byly napsány. Protože Congreve věřil, že manželství je jediné zákonem povolené nevolnictví, máte se v jeho příběhu, který líčí válku dvou pohlaví a k tomu boj o dědictví, na co těšit. V životě dostal Congreve coby znalec a přítel mnoha šlechticů a hereček svému krédu a raději se nikdy neoženil.

Česká premiéra (v r. 1967 hru v muzikálové verzi „podle W. Congreva“ uvedlo ND Praha) se koná 27. ledna 2011 v Divadle Antonína Dvořáka.

Klára Špičková

Činohra NDM připravuje dramatizaci bestselleru Mariusze Szczygiela GOTTLAND. Čtenými ukázkami představí herci tuto inscenaci v rámci Polských dnů v Ostravě, a to 10. listopadu 2010 v 19 hodin ve Staré Aréně.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Divadlo Jiřího Myrona

ČINOHRA

Josef Topol (1935)

Konec masopustu

Režie Janusz Klimsza

Premiéra 4. listopadu 2010 v 18.30 hodin

1. repríza 6. listopadu 2010 v 18.30 hodin

OSTRAVA!!!

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

PRÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE STATUTÁRNÍHO MĚSTA OSTRAVA

www.ndm.cz

2010

POLSKÉ DNY

v OSTRAVĚ 1. - 13. LISTOPADU

pořádá Polští gymnasté a Generální komitát Polské republiky pod záštitou J. Knapického, generálního konzula PR

1. - 30. listopadu

TÁDŽICKÁ KRÁVA

antikvariát a klub Fiducia

2. listopadu | 16:00 hodin

KALUŽE V PŘÍBĚHU

klub Fiducia

3. listopadu | 17:00 hodin

JAK SE VIDÍME

M. KARAS, Z. CZENDLIK

J. DĚDEČEK

klub Fiducia

3. listopadu | 19:00 hodin

STUDENTI MATČÍHO GYMNAZIA

HRAJÍ K POSLECHU

klub Fiducia

3. listopadu | 19:30 hodin

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU

klub Fiducia

DRUHÁ STRANA MINCE

klub Fiducia

4. listopadu | 18:00 hodin

POLSKÁ INSPIRACE

DAVIDA ZÁBRANSKÉHO

klub Fiducia

4. listopadu | 19:30 hodin

DŮM HRŮZY

klub Fiducia

4. listopadu | 19:30 hodin

RŮŽIČKA

klub Fiducia

8. listopadu | 18:00 hodin

PTEJTE SE, NA CO

CHCETE. AUTORSKÉ

ČTENÍ S PÍSNÍCKAMI

R. PUTZLACHER

J. DĚDEČEK

klub Fiducia

10. listopadu | 19:00 hodin

GOTTLAND

klub Fiducia

11. listopadu | 19:00 hodin

AKURAT

klub Fiducia

13. listopadu | 20:00 hodin

POGODNO

klub Fiducia

MIMODRÁMÁ

PROGRAMOVÁ NABÍDKA:

2. listopadu | 17:00 hodin

OSTRAVSKÝ STRAKÁČ

klub Fiducia

3. listopadu | 14:00 hodin

ČESKO-POLSKÉ

VZTAHY NA TĚŠÍNSKU

V LETECH 1918 - 1939

klub Fiducia

20. listopadu | 18:30 hodin

BÍLÉ MANŽELSTVÍ

klub Fiducia

15

- Protože činohra NDM disponuje, jak známo, velmi kvalitním souborem, dostávají herci příležitost také mimo jeviště, totiž ve filmu, v televizi či v rozhlasu. Například Tomáš Jirman byl osloven produkcí „nováckého“ seriálu Kriminálka Anděl. I odjel do Prahy a bylo mu řečeno: „Zajděte si do maskérny a potom vás seznámíme s vaší „seriálovou“ manželkou“. Poté co vyšel z maskérny, byla mu představena Pavlína Kafková, kolegyně ze souboru! Pražáci mají holt mezery ve vzdělání...

Anna Cónová a Andrea Mohylová, Cenci. Foto Radovan Štastný

- V Kriminálce Anděl si zahrála také Anna Cónová. Ale na pomyslné pažbě má ještě prestižnější „zářez“: Mladý, ale už proslulý režisér Robert Sedláček jí nabídl roli ve svém novém filmu s pracovním názvem „Krysy“. Zahrála si tam mimo jiné po boku Jiřího Bartošky. A aby toho mimo jeviště neměla málo, natočila pro rozhlasovou stanici Praha dvanáctidílné(!) vzpomínání spisovatelky Marie Podešvové „Když slunce září“. Ta spolu s manželem, malířem Františkem Podešvou, prožila téměř celý život ve srubu na beskydské Soláni, takže skutečně bylo načít vzpomínat.

- Manžel Anny Cónové Miroslav Rataj poslal Novu k vodě a spolupracuje s Českou televizí: objeví se v seriálu „Vyprávěj“.

- Paní Veroniku Forejtovou brzy uvidí diváci v kinech, zatím ovšem pouze v Německu. Zahrála si v hraném dokumentárním filmu s pracovním názvem „Cesta“.

- Janusz Klimsza není jen znamenitým režisérem, ale též hercem. Vidět ho můžete například v dramatu „Zdař Bůh“, hraném v prostorách dolu Michal. Inscenace pojednává o skutečných událostech v hornické Ostravě padesátých let. A vidět ho můžete také v inscenaci „Brenpartija“, kterou také režíroval, a to v Komorní scéně Aréna.

Marek Pivovar

Alexandra Gasnářková jako Dorotka v inscenaci Tylova Strakonického dudáka (1973)
Foto František Krasl

Alexandra Gasnářková (sezóna 2010/2011)
Foto Vojtěch Bartek

Sólo pro Alexandru Gasnářkovou

aneb slavnostní Dostaveníčko k jedinečnému výročí...

Dne 6. října oslavila na jevišti Divadla Jiřího Myrona paní Alexandra Gasnářková čtyřicet let působení v naší činohře. Večerem provázeli hosty Renáta Klemensová, Tomáš Jirman a Vladimír Polák. Z množství gratulací jejích bývalých žáků z Janáčkovy konzervatoře poblahopřáli k jedinečnému hereckému jubileu paní Gasnářkové také herec Norbert Lichý, režisér Janusz Klimsza, šéf činohry Pavel Šimák a mnoho dalších. Zábavný a vzpomínkový večer provázely jak ukázky její herecké tvorby ze záznamu, tak živé ukázky jejích studentů, zazněla i píseň Vladimíra Poláka „Paní Saša jede“. Všichni byli příjemně překvapeni množstvím gratulantů a hostů, kteří seděli v příjemném prostředí u stolečků s občerstvením na jevišti Divadla Jiřího Myrona. Paní Gasnářková přiznala, v čem je pro ni herectví vlastně přitažlivé: „*Je to pro mě druh terapie, při které mohu uniknout z reality. Ty dvě – tři hodiny při představení zapomenou na všechny problémy, které prožívám. O to složitější je pak návrat do reality. Snad i proto chápu, že jsou pro herce důležité divadelní kluby, potřebujeme se v nich dostat zpátky na zem.*“

kš

Režisér Janusz Klimsza. Foto Vojtěch Bartek

balet

Premiéry v sezóně 2010/2011

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LOUSKÁČEK

Choreografie: William Fomin

Dirigent: Jan Chaloupecký

Scéna: David Bazika

Kostýmy: Sylva Hanáková

Premiéra 16. 12. 2010 v Divadle Antonína Dvořáka

Franz Liszt (1811–1886) – Richard Wagner (1813–1883)

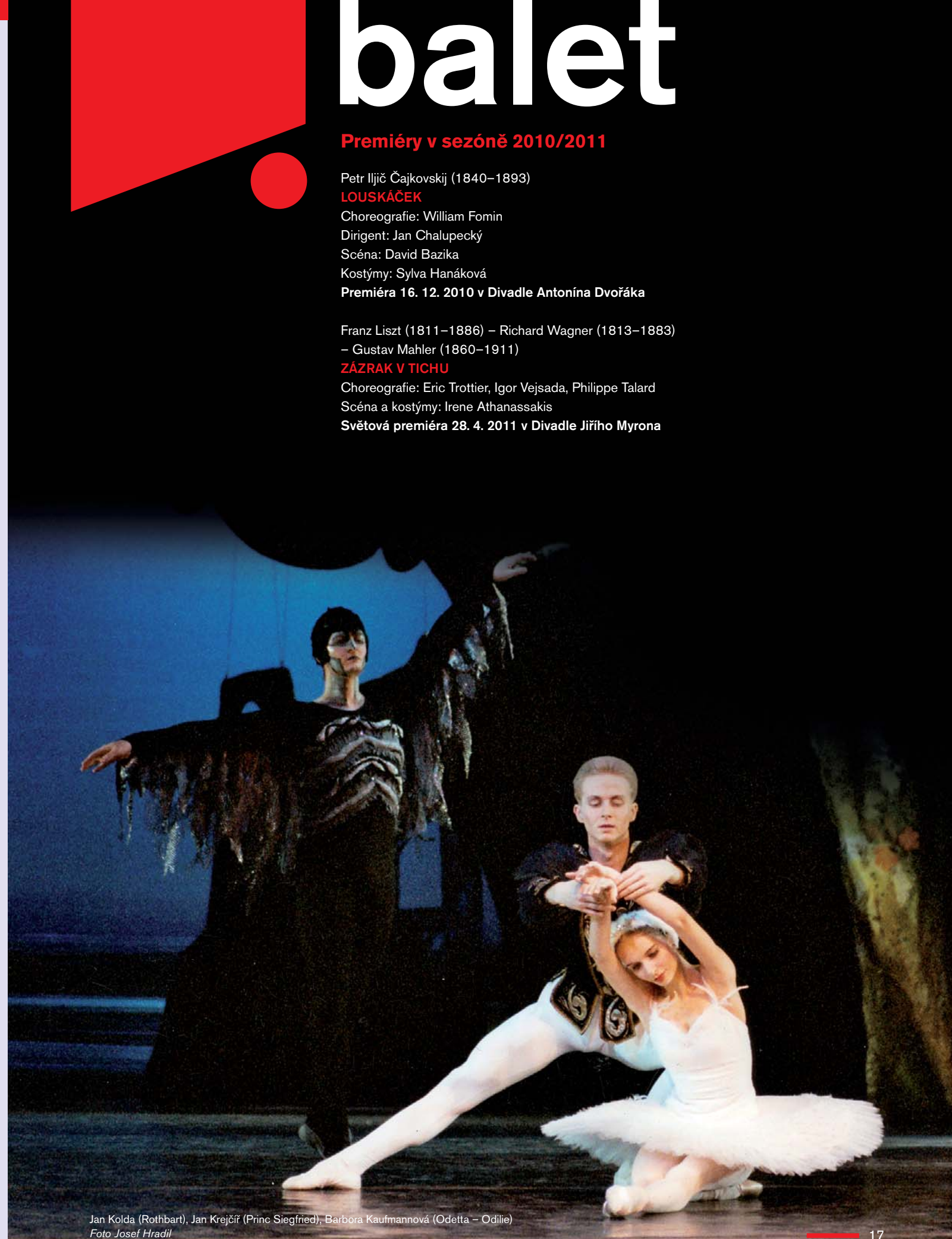
– Gustav Mahler (1860–1911)

ZÁZRAK V TICHU

Choreografie: Eric Trottier, Igor Vejsada, Philippe Talard

Scéna a kostýmy: Irene Athanassakis

Světová premiéra 28. 4. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Jan Kolda (Rothbart), Jan Krejčíř (Princ Siegfried), Barbora Kaufmannová (Odetta – Odilie)
Foto Josef Hradil

Slovo šéfa baletu

Dámy a pánové, vážení příznivci baletního umění,

máme za sebou úspěšné první dva měsíce divadelní sezóny a již teď mohu říct, že tento rok bude opravdu výjimečný. V polovině měsíce září se baletní soubor NDM účastnil vskutku vydařeného mezinárodního tanečního projektu Čtyři hvězdy evropského baletu (Four Stars of European Ballet). Baletní umění košického, krakovského, miskolckého i ostravského baletního souboru si mohli diváci přijít vychutnat v sobotu 18. září do Divadla Jiřího Myrona. Celá akce se setkala s velkým úspěchem a jsem velice potěšen také tím, že již nyní byly s organizátory projektu projednávány možnosti uskutečnění dalšího ročníku.

Mezinárodní projekt je ale pro tento rok za námi a co čeká náš soubor nyní? Diváci a příznivci baletního umění se mohou v době adventu těšit na uvedení klasického baletu LOUSKÁČEK s hudbou Petra Iljiče Čajkovského na jevišti Divadla Antonína Dvořáka v choreografii hostujícího maďarského choreografa Williama Fomina.

V novém roce se pak náš baletní soubor chystá uvést autorský projekt – balet ZÁZRAK V TICHU. V této inscenaci budou moci diváci zhlédnout tři různé navzájem se prolínající choreografie Erica Trottiera, Igora Vejsady a Philippa Talarda na hudbu geniů romantické hudby Franze Liszta, Richarda Wagnera a Gustava Mahlera.

Kromě těchto hlavních akcí baletní sezóny 2010/2011 se během roku chystáme překvapovat Vás, diváky, dalšími baletními lahůdkami a zajímavostmi. Děkujeme za Vaši dosavadní přízeň a těšíme se, že Vám i nadále budeme moci přinášet výjimečné umělecké zážitky.

Igor Vejsada
šéf baletu NDM

Repertoár sezóny 2010/2011

Adolphe Charles Adam (1803–1856)

GISELLE

Romantický balet postavený na kontrastu světa lidského s nadpřirozeným.

Perla poezie, hudby a choreografie.

/Choreografka: Hana Vláčilová, dirigent: Karol Kevický,

scéna: Milan Ferenčík,

kostýmy: Eliška Zapletalová/

U2 – YOU TOO... TY TAKY?

The Fantastic Rock-Dance Performance.

Inscenace současného tance na hudbu světoznámé rockové kapely U2.

/Choreograf: Eric Trottier, scéna a kostýmy: Julia Libiseller/

Hrajeme **23. 11. 2010 a 24. 1. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)

Baletní pohádka nejen pro děti o princezně, která se píchne o růži a na dlouhý čas společně s celým královstvím usne.

/Dirigent: Tomáš Brauner, choreografie: Lilla Pártay,

scéna: Milan Ferenčík, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme **21. 5., 22. 5., 11. 6. a 12. 6. 2011**

v Divadle Antonína Dvořáka

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LABUTÍ JEZERO

Klasický romantický balet o čtyřech dějstvích.

/Choreografie: Irina Strobe, dirigent: Jan Šrubař,

scéna: Alexander Babraj, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme **14. 11. a 21. 11. 2010** v Divadle Antonína Dvořáka

Bogdan Pawłowski (1945) – Witold Borkowski (1919)

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

Baletní pohádka nejen pro děti na motivy slavných bratří Grimmů, inspirovaná zároveň i filmovým zpracováním Walta Disneye.

/Choreografie: Igor Vejsada, dirigent: Tomáš Hanák,

scéna a kostýmy: Alexander Babraj/

Hrajeme **6. 2. a 6. 3. 2011** v Divadle Jiřího Myrona

Připravujeme

Baletní tvorba P. I. Čajkovského patří k nejcennějším skvostům klasické baletní tvorby. Čajkovskému se totiž podařila do té doby nevidaná věc – dokázal zkomponovat hudbu, která vzhledem ke své kvalitě přestala být vnímána pouze jako doprovod pohybu a vymanila se tak ze svého podřadného postavení.

Na vzniku Spící krasavice a Louskáčka se navíc přímo podílel významný choreograf a baletní pedagog Marius Petipa (1818–1910), jehož pozdější nastudování rehabilitovalo i původně neúspěšné Labutí jezero. Opomenout nelze ani roli ředitele carských divadel I. A. Vševoložského, který Čajkovského vyzval ke spolupráci a podílel se na libretech. Z jeho popudu vznikla v roce 1890 Spící krasavice; ta sice tehdejší hudební kritiku nijak mimořádně nenadchla, ale u publika měla slušný ohlas.

Vševoložský je mi stále více nakloněn a rozhodně nepřipouští myšlenku o sezóně bez mé nové věci“, informoval Čajkovskij svého bratra Modesta. A tak už v lednu 1891 připravoval Petipa na základě Vševoložského libreta (vycházelo z pohádky E. T. Hoffmanna) scénář Louskáčka. Domýšlel podrobnosti děje a stejně jako u Spící krasavice psal Čajkovskému přesné pokyny, kolik má být na tom kterém místě taktů, jakou má mít hudba náladu, jaký rytmus. Čajkovskému přinesl Louskáček mnoho tvůrčích problémů. Nelíbilo se mu zřejmě příliš druhé jednání, neboť se jednalo o čisté divertissement, tedy sled tanců. V dopise si stěžoval, že tato část *„nevyvolává inspiraci, nýbrž straší, děsí a pronásleduje mne nejen ve snu, ale i v bdění.“* A přesto – vytvořil báseň o dětství, která nemá v hudební literatuře obdoby (B. V. Asafjev).

Protože Mariu Petipovi nedovolila nemoc balet nastudovat, podle jeho pokynů tak učinil Lev Ivanov. Premiéra se konala společně s premiérou

Rozhovor

William Fomin

Letošního ztvárnění Louskáčka se chopil maďarský choreograf **William Fomin**, který není v Ostravě poprvé. K jeho dřívější práci pro Národní divadlo moravskoslezské mířila naše první otázka:

S baletním souborem NDM jste už jednou spolupracoval – na inscenaci Purim aneb Volba osudu. Vracíte se sem rád? Jsou od Vaší poslední návštěvy v souboru patrné nějaké změny?

Když jsem zde byl poprvé na zkouškách baletu Purim, vše probíhalo velmi hladce, pozitivně a baletní soubor pracoval s velkým elánem a snahou – cítil jsem se jako doma! Velmi se mi tady líbilo. A změny tady samozřejmě jsou! Kvalita souboru šla nahoru, tanečníci jsou mnohem kvalitnější, a to jak v moderní technice, tak i v klasice.

Fragment z inscenace Louskáček jsme měli možnost vidět na zářiovém galavečeru. Nejednalo se ale o choreografii klasického baletu, na kterou jsme u tohoto pohádkového titulu zvyklí. V čem bude Váš Louskáček nový?

Viděli jste jen jedno adagio, podle kterého se nedá určit styl celého baletu. Tím chci říct, že mám v plánu projít všemi styly tance. To znamená, že to bude narůstat postupně od moderny přes neoklasiku až ke křišťálové klasice.

Určitě se trochu změní i děj – hlavně v prvním jednání. Druhé jednání v podstatě zůstane klasické, standardní.

Považujete nějaké baletní tituly za svou srdeční záležitost? Pokud ano, patří mezi ně i Louskáček?

Jako tanečník mám rád více baletů a všechny tituly jsem tančil s radostí. Jako choreograf mám rád balet *Giovanni* na hudbu W. A. Mozarta, který považuji za špičku ve svých choreografiích – je mým nejoblíbenějším.

Co se týká Louskáčka, je to pěkný příběh s přenášednou hudbou. Mám rád svobodu. Myslím tím výběr titulu, hudby, stylu atd. Pevně věřím, že se mi

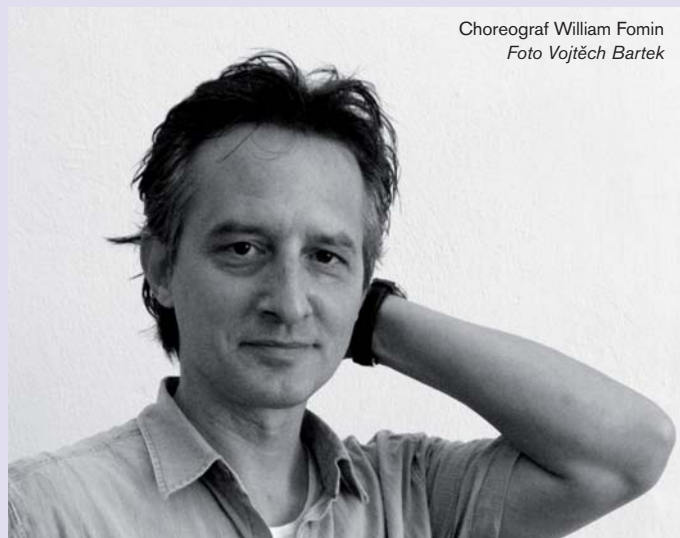
Čajkovského jednoaktové opery Jolanta 6. prosince 1892 v Mariinském divadle v Sankt Petěrburku. Kritika chválila jednu z hlavních postavitelek, italskou tanečnici Antoinettu dell'Era; jinak však opět zrovna nejásala. Noviny psaly, že *„podívaná se hodí pro jarmareční představení“*, jindy zas *„...nehledě na nepřijemnou a bezbarvou hudbu a ledabyly vytvořenou variaci ...“*. I. A. Vševoložský se ani tentokrát nenechal odradit a v další sezóně chtěl uvést Labutí jezero (premiéra 1877). Čajkovskij s Petipou revidovali libreto, ale diváci nakonec viděli pouze druhé jednání baletu. Mariinské divadlo ho nastudovalo k uctění památky skladatele, jenž v průběhu práce zemřel. Uvedení však mělo nečekaný ohlas, který způsobil, že balet byl nakonec inscenován celý. Zaslouhou choreografů Maria Petipy a Lva Ivanova se konala 15. ledna 1895 premiéra, která ukázala krásu Čajkovského díla v plné míře a otevřela Labutím jezeru cestu do světa.

Ostravské publikum se setkal s Louskáčkem poprvé už v sezóně 1919–1920. Byl to druhý balet, který s baletním souborem Národního divadla moravskoslezského nastudoval jeho zakladatel Achille Viscusi (mj. inscenátor prvního zahraničního uvedení Louskáčka, které se konalo v pražském Národním divadle v roce 1908). Další tři inscenace v letech 1939, 1948 a 1959 vytvořila legenda ostravského baletu Emerich Gabzdyl, přičemž v prvních dvou Gabzdyl sám tančil.

Pak se k Louskáčkovi vrátil až Igor Vejsada, který pověřil nastudováním choreografa Jaroslava Slavického. Slavického pojetí vycházející z libreta uvedeního v klavírním výtahu baletu mělo premiéru 21. prosince 2001.

Po poměrně krátké době se soubor baletu Národního divadla moravskoslezského vrací k Louskáčkovi znovu v choreografii Williama Fomina. Bude tak mít ve svém současném repertoáru všechny tři balety Petra Iljiče Čajkovského.

Alena Míková

Choreograf William Fomin
Foto Vojtěch Bartek

podaří balet Louskáček vytvořit stejně lehce, romanticky a svobodně tak, jaká je hudba Čajkovského a samotný příběh této krásné pohádky.

Co Vás momentálně zaměstnává mimo Ostravu? Uvádíte i své autor-ské inscenace?

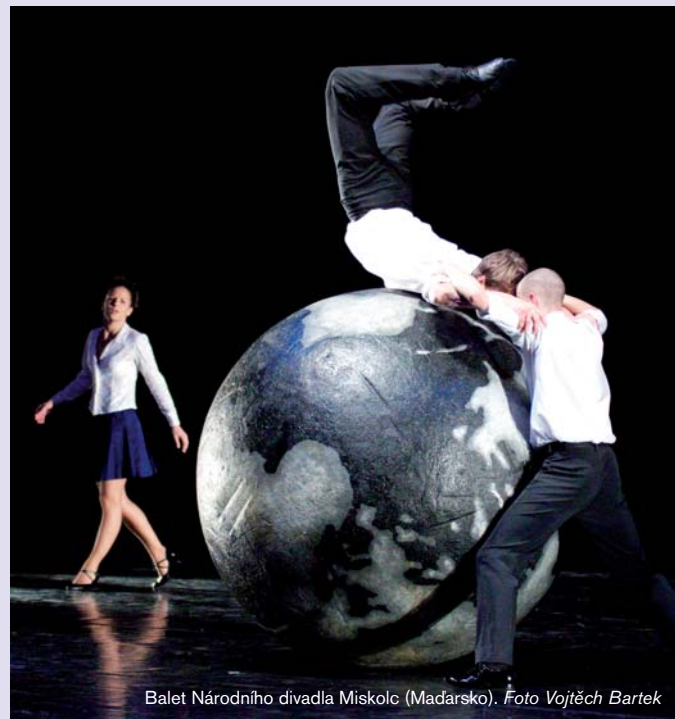
Jako hlavní je teď pro mě práce v Ostravě, ostatní nabídky zatím odmítám. A jak jsem se již zmínil, mám hodně autorských titulů, asi deset, ale za nejlepší považuji Giovanniho.

Uvažujete o další spolupráci s NDM?

Chci především dobře dokončit svou práci – choreografii Louskáčka – v Ostravě, a pokud se mi to podaří, rád se do Ostravy opět vrátím! Mám rád toto město, zdejší divadlo s výborným baletním souborem i jeho publikum.

Děkujeme Vám za rozhovor.

ČTYŘI HVĚZDY EVROPSKÉHO BALETU

Balet Národního divadla Miskolc (Maďarsko). Foto Vojtěch Bartek

Mezinárodní taneční projekt Čtyři hvězdy evropského baletu (Four Stars of European Ballet), jehož závěrečné galapředstavení mohli ostravští diváci zhlédnout v sobotu 18. září v Divadle Jiřího Myrona, sklídl opravdový úspěch. Spokojení nebyli jen organizátoři projektu, slovenské sdružení Slavonic Dance Theatre, ale také jeho účastníci (umělečtí šéfové a tanečníci všech čtyř evropských souborů) a v neposlední řadě publikum ostravské, krakovské, košické i miskolcké, které ocenilo jednotlivá představení bouřlivým potleskem.

I já bych rád připojil svou velkou gratulaci. Díky tomuto zdařilému projektu jsem si znovu uvědomil, jakou moc má taneční umění. Jak dokáže nenásilnou a hravou formou spojit lidi z různých koutů světa, různého vyznání nebo kulturního zázemí.

Díky osobní účasti na celém projektu mohu potvrdit, že mezi tanečními soubory vládla po celou dobu přátelská a tvořivá nálada. I když na společné zkoušení a osobní poznávání nezbývalo příliš času, jednotlivé soubory se dokázaly spojit tak, jak sliboval program projektu, a vytvořit unikátní představení, ve kterém tanečníci představili nejen repertoár svých domovských divadel, ale také dohromady nazkoušenou ukázkou Ravelova Bolera.

Jsem velice potěšen také tím, že již nyní byly s organizátory projednávány možnosti uskutečnění dalšího ročníku.

Do budoucna bych našemu baletnímu souboru přál, aby měl možnost účastnit se dalších takových podobně zaměřených akcí.

Poznávání jiných tanečních stylů, choreografií, inscenací a vůbec celkových přístupů k tanci rozšiřuje umělecké obzory a přináší velkou inspiraci v tvorbě i životě.

Igor Vejsada
umělecký šéf baletního souboru NDM

Balet Státního divadla Košice. Foto Vojtěch Bartek

Balet Národního divadla moravskoslezského. Foto Vojtěch Bartek

Hodnotenie projektu Four Stars of European Ballet

Tradičia baletnej školy bývalých štátov socialistických krajín vychádzala z odkazu ruských baletných majstrov. Kvalita interpretácie tanečno – baletného umenia ostala na vysokej umeleckej úrovni, o čom svedčia aj uznania odbornej i laickej verejnosti doma i v zahraničí. To bolo dôvodom k vytvoreniu spolupráce medzi súbormi širšej Európy, ale hlavne krajín V4. Spoločná baletná produkcia štyroch rôznych baletných súborov je v strednej Európe zriedkavý fenomén. O to viac, keď spolupracujú baletné telesá rôznych štátov. Kooperácia baletu Štátneho divadla Košice, baletu Národného divadla Miskolc, Národného divadla moravskoslezského Ostrava a baletu Opery Krakowskej na doskách divadiel znamenali nielen fragmenty najúspešnejších diel jednotlivých súborov, ale i vytvorenie spoločnej tvorivej dielne medzi tanečnými umelcami.

Projekt pod názvom *Four Stars of European Ballet* bol realizovaný v termíne od 9. 9. 2010 do 18. 9. 2010. V priebehu desiatich dní absolvovali baletné

Balet Státního divadla Košice. Foto Vojtěch Bartek

súbory Košíc, Miškolca, Ostravy a Krakova dva skúšobné dni v Košiciach a štyri premiéry v rovnomenných mestách. V priebehu skúšobných dní sa podarilo tanečníkom jednotlivých divadiel naštudovať spoločnú choreografiu Bolero na hudbu Maurice Ravela, ktorého záver bol prepojený hudobným spracovaním skladby Michaela Jacksona v choreografii, na ktorej sa podieľali tak umeleckí šéfovia baletov Andrii Sukhanov, Igor Vejsada, Lena Korpusenko, György Krámer, ako aj každý jeden tanečník a tanečnica projektu.

Zámerom bolo predstaviť divákovi baletné defilé v rôznych štýloch tanečného umenia, pričom hlavným bodom programu bola *de facto* spoločná spolupráca – choreografia. Zároveň cieľom projektu bola výmena a komparácia medzinárodných skúseností výkonných umelcov, sprístupnenie baletného umenia širokej verejnosti, spopularizovanie baletu, zviditeľnenie súborov a sólistov, prezentácia jednotlivých krajín pomocou umenia, ukážka tvorby choreografov zúčastnených krajín. Dôležitým účelom projektu bola aj spon-tánna vzájomná diskusia odborníkov a garantov projektu o súčasnej podpore baletného umenia v Stredoeurópskom priestore. Hľadanie odpovedí na otázky inklinácií súčasného diváka k súčasnému, klasickému ba až modernému, či ľudovo-folklórnemu tanečnému umeniu na Slovensku a v zahraničí. Otázky oslovenia náročného diváka prostredníctvom baletu, otázky správnej výchovy mladých nádejných tanečných umelcov, a pod.

Dominik Béreš, občanské sdružení Slavonic Dance Theatre
Košice, september 2010

Baletní soubor Opery Krakow. Foto Vojtěch Bartek

Balet Národního divadla moravskoslezského. Foto Vojtěch Bartek

Noví členové souboru

Baletní soubor má nové členy. Seznamte se s nimi blíže...

Stálý host

Isa Ichikawa

Tanečnice japonského původu. Mezi lety 1995–2000 navštěvovala Performing Center Austria Alexandra Young-Schmidt ve Vídni. Téhož roku byla přijata na Vídeňskou státní operní baletní školu, kde studovala devět let. Roku 2009, po ukončení taneční školy, nastoupila do divadelního kurzu při

Isa Ichikawa. Foto Vojtěch Bartek

Vídeňské státní opeře. Do angažmá NDM nastoupí v sezóně 2010/2011.

Účast na kurzech

2003 – 2006 – Rapallo (Itálie), Belly Ratschinskaja

2004 – 2006 – Cannes (Francie), kurz při baletní škole „Ecole Supérieure de Danse de Cannes“

2005 – Tokio (Japonsko), Irina Shitnikova Waganowa School

2005 & 2009 – Tokio, Yuji Sato National Theater Tokyo

2008 – Vienna Impuls Tanz, Anthony Rizzi

Noví členové

Grzegorz Moloniewicz

V letech 2001–2010 studoval na Všeobecné baletní škole v Gdaňsku. V roce 2007 se zúčastnil finále v Národní taneční soutěži v Gdaňsku. Do angažmá Národního divadla moravskoslezského nastoupil od této sezóny, 2010/2011.

Peter Ondrka

Mezi lety 2006–2010 studoval na Soukromé konzervatoři v Nitře. Během studia se zúčastnil celé řady kurzů, kde získal například certifikát za aktivní účast na festivalu moderního tance (Art. D. Olga Letenajová – technika M. Graham, Mgr. art. Bibiana Lanczová – technika J. Limona a další). Ve školním roce 2008/2009 se zúčastnil workshopu techniky Limon pod vedením Joe Alegáda a v létě 2009 se podílel na realizaci mezinárodního tanečního projektu, který se konal na Kypru, k příležitosti 35. výročí napadení Kypru.

Noví členové baletního souboru. Foto Vojtěch Bartek

Filip Staněk

Vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. V prosinci let 2007, 2008 a 2009 spolupracoval s California Dance Arts v Los Angeles ve Spojených státech amerických. Také se podílel na sezónním představení California Contemporary Ballet s názvem Sněhová královna, kde ztvárnil roli Káje.

Účast na soutěžích a kurzech

V květnu roku 2008 se jako finalista účastnil taneční soutěže New Generation v Budapešti v kategorii moderní tanec. O rok později zvítězil na Mezinárodní soutěži International Theatrical Dance Championship v australském Sydney v kategorii klasický a moderní tanec. Ve stejném roce získal se svým autorským představením nazvaným „Tanec ve vzduchu“ třetí místo na Jazz Dance Open v Pardubicích. V říjnu roku 2009 se také zúčastnil Grand Prix v Olomouci.

Filip Staněk absolvoval celou řadu workshopů doma i v zahraničí, např. Impuls-Tanz ve Vídni, Ballet Masterclass v Praze nebo Ballet and Dance v Ostravě.

Našich mladých tanečníků jsme se zeptali:

Co Vás přivedlo k tanci a proč Vás oslovil zrovna klasický balet?

Čeho byste chtěli v tanci dosáhnout? Jaké jsou Vaše cíle?

Co je pro Vás inspirací v tanci? Co pro Vás balet znamená?

Peter Ondrka. Foto Vojtěch Bartek

Noví členové souboru

Filip Staněk. Foto Vojtěch Bartek

Isa Ichikawa

1.

Když jsem byla malá, já a můj bratr jsme hodně tančili. Myslím tím jen tak doma na nějakou hudbu, ale moc nás to bavilo. To byl asi důvod, proč nás pak rodiče přihlásili do tanečního kroužku. Mně tančení zůstalo a šla jsem pak na konzervatoř, brácha toho tančení brzy zanechal.

Pro mě je klasický balet opravdu tím hlavním zájmem. Ale mám také ráda jazz, současný tanec apod.

2.

Nemám nějakou konkrétní představu o své budoucnosti, že bych chtěla tančit tu a tu roli nebo pracovat s tím a tím choreografem. Přála bych si tančit tak dlouho, dokud to půjde. Teď, když jsem ještě mladá, mám zdravé tělo, žádné zranění, tak si chci tanec užít naplno. Miluji ten pocit, když stojíte na jevišti a lidé Vám tleskají.

3.

Inspirují mě například ostatní tanečníci. Divám se na ně, pozoruji jejich pohyby a beru si z toho to, co se mi líbí, učím se od nich.

Peter Ondrka

1.

Já jsem od deseti let navštěvoval Základní uměleckou školu, obor scénický a lidový tanec. Když jsem se pak hlásil na střední školu, tak jsem ani nevěděl, že nějaká konzervatoř existuje. Paní učitelka ze základní umělecké mi o konzervatoři řekla a velice mě přesvědčovala, abych to šel zkusit. Tak jsem to zkusil a teď jsem tady.

Na konzervatoři jsme se pak učili různé druhy tanečních stylů, klasický balet mě ale oslovil nejvíce.

2.

Já také nemám představu o tom, kde bych se chtěl jednou ocitnout. Nechám se překvapit, uvidím, co přijde.

3.

Nedokáži popsat, co přesně mě inspiruje. Je to spíše pocit, který pochází někde z mého nitra a který mě naplňuje.

Grzegorz Moloniewicz

1.

Začal jsem tancovat, když mi bylo deset. Pamatuji se, že k nám do školy

přišla nějaká paní a pozvala mě na přijímací zkoušky na baletní školu. No a tak jsem šel.

Když jsem začal tančit, neměl jsem žádné tušení, co balet vlastně je, ale chtěl jsem to zkusit.

Ze všech tanečních stylů mi je klasický balet nejbližší, ale nevyhýbám se ani moderně, tzv. contemporary dance apod.

2.

Nemám v baletní kariéře velké cíle. Tančím, protože je to můj styl života, je to to jediné, co mám. V budoucnu bych se rád vrátil zpátky do Polska a působil v baletním souboru nějakého polského divadla.

3.

Inspirují mě například filmy o tanečnicích. Rád je sleduji, dívám se, jak tanečníci tančí a vždycky se mi pak chce tančit taky, vyzkoušet si to sám. Tanec jednoduše miluji.

Filip Staněk

1.

Byla to v podstatě náhoda. Jako dítě jsem měl potřebu neustále se hýbat, dělal jsem hodně sportů. Dalo by se říct, že mě v tu dobu ovlivnily i filmy o tanci, které jsem s nadšením sledoval, např. Billy Elliot apod.

Na konzervatoř jsem se dostal v podstatě během dvou dnů. Rodiče mě tehdy chtěli přihlásit do baletní přípravy v NDM. Tam mi ale řekli, že už jsem pro ně starý a ať to prý zkusím na konzervatoři. Tak jsem to zkusil a oni mě vzali.

Co se týká klasického baletu, tak ten mě popravdě začal bavit až po čtyřech letech, kdy jsem mu začal více rozumět a taky mi více šel. Ony každé začátky jsou těžké a musí se překonat. Taky je to z velké části zásluha mých pedagogů, že se jim podařilo u mě vypěstovat lásku ke „klasice“.

2.

Úplně konkrétní cíl, jako že bych chtěl tančit v nějakém souboru nebo získat nějaké taneční ocenění, nemám. Hlavní je, abych byl spokojen s tím, co dělám, a aby se to líbilo divákům. Mám pocit, že vždy, když se daná taneční role líbí mně a já si ji užívám naplno, ji pak ocení i diváci.

3.

Inspirací jsou pro mě představení, která vidím, kurzy, které navštěvuji, a osobnosti baletní scény, které na nich potkávám. Takový zážitek ze setkání s nějakou baletní osobností mi vždycky vydrží na dlouhou dobu dopředu.

Grzegorz Moloniewicz. Foto Vojtěch Bartek

tvář titulní strany

Olga Borisová-Pračíková

Na jevišti nemluví, a přesto dokáže hodně vyjádřit... Povídali jsme si s drobnou baletkou, která u nás patří ke špičkám svého oboru.

Po ukončení Kyjevského státního choreografického učiliště v roce 1991 nastoupila do Kyjevského klasického baletu pod vedením V. Kovtuna (národní umělec SSSR). Působila tam do roku 1993, poté nastoupila do angažmá v Českých Budějovicích jako sólistka baletu. Od ledna 1995 je sólistkou baletu Národního divadla moravskoslezského v Ostravě.

V roce 1999 se zúčastnila festivalu „Des Arts de St-Sauveur“ v Kanadě a také festivalu a workshopu ve Philadelphii (USA) jako tanečnice a pedagožka.

Vystupovala v mnoha světových zemích – v Japonsku, Francii, Dánsku, Německu, Itálii, Švýcarsku, Polsku, Rakousku, Kanadě i USA.

V roce 1996 získala cenu Mladých talentů NDM za výtečný výkon Lízy v baletu *Marná opatrnost*.

V roce 1999 získala cenu NDM za umění za sólovou roli v baletu *Requiem*.

V roce 2005 se dostala do širší nominace na Cenu Thálie za roli Eginy v baletu *Spartakus*.

Od roku 1998 učí na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě hlavní obor klasický tanec a koncertní praxe.

Olga Borisová-Pračíková vytvořila řadu sólových rolí v baletech *Poslední ples*, *Čtvero ročních dob*, *Requiem*, *Bílé sny*, *Stmíváníčko*, Albinioniho *Adagio*, *Baletní fantazie*, *Krátké příběhy*, *Marná opatrnost* – Líza, *Pierot* – květinářka Luisa, *Spor* – Kněžna, *Macbeth* – Lady Macbeth, *Othello* – Desdemona, *Maškaráda* – Nina, Čajkovského *Romeo a Julie* – Julie, *Spartakus* – Egina, *Anna Karenina* – Anna, *Paquita* – Paquita, *Sylfidy* – Sólo, *Sněhurka a sedm trpaslíků* – Sněhurka, *Spící krasavice* – Šeříková víla, *Princezna Florina*, *První víla*, *Kameny*, *Louskáček* – Klárka, *Don Quijote* – Kitri, *Giselle* – Giselle, *Labutí jezero* – Odetta, *Purim* – Ester.

Jak jste se dostala do angažmá baletního souboru NDM a co Vás vedlo k tomu, že jste zde zůstala tolik let?

Vystudovala jsem Kyjevské státní choreografické učiliště a poté jsem nastoupila do Kyjevského klasického baletu, kde jsem působila tři roky. Práce pro tento soubor se mi velice líbila. Byl to sen každé baleríny, tančit v tomto souboru. Byl to nový a mladý baletní soubor, který vytvořil Valerij Kovtun, tehdy národní umělec SSSR.

Ta změna, odjezd do České republiky, se v podstatě odehrála velice ná-

Foto Vojtěch Bartek

hodně. Náš známý jel tenkrát na prázdniny do Prahy a když se pak vrátil, byl úplně nadšený. Říkal, že Česká republika je strašně krásný stát a že je tam spousta divadel na takový malinký stát..., což je pravda. No a že je tam všude balet a že se do těch divadel můžeme snadno dostat. Takže jsme to riskli, ještě s mým kolegou panem Zelenkovem (také člen baletního souboru) a přijeli jsme do Českých Budějovic. To jsem ale nevěděla, že tam balet není na vysoké úrovni a po nějakém čase mi bylo jasné, že chci někam jít. Takže jsme udělali konkurz do Brna a do Ostravy a vzali nás tam i tam. Nevím, proč jsem se tenkrát rozhodla pro Ostravu, prostě se mi zalíbila, takže jsem jí dala přednost. I když každý na mě v té době koukal divně, že jdu zrovna tam.

Do Ostravy nás vzali tenkrát jako sólový pár, dělali jsme konkurz přímo na sólový pár. Hned po nás pak nastoupil jako umělecký šéf baletu pan Vejsada. Začal tady tvořit moc krásný baletní repertoár. Začal sem zvat různé choreografy a pedagogy z různých států, z různých krajín, a právě to bylo tou každoroční motivací zůstat v souboru. Každý rok byl jiný. Uváděly se zde velmi krásné klasické baletní tituly jako Don Quichotte, Giselle, Marná opatrnost, Labutí jezero, Louskáček... ani nebudu všechno jmenovat, to by bylo opravdu na dlouho.

No a zároveň s těmi tituly přicházeli noví pedagogové, choreografové, třeba Rafael Avnikjan. Výborný choreograf, který tady pracoval na představení Don Quichotte, Paquita a Chopiniana. Nebo třeba Jiří Kyselák, který nám tady dělal Giselle (1997) a Marnou opatrnost. S každým rokem toho bylo víc a víc a já jsem se vždycky těšila na novou roli, a to mě tady drželo.

Máte nějakou osobní vzpomínku na baletní roli, kterou jste v NDM tančila?

No já těch vzpomínek mám opravdu hodně. Víte, jako tanečnice mám ráda každou roli a za každou roli jsem moc vděčná. Ale nejlíbežnější mému srdci byla popravdě role Anny Kareniny v choreografii pana Jozefa Sabovčíka. Velice blízko mi bylo období toho carského Ruska, opravdu jsem její příběh hluboce prožívala. Z klasických rolí miluji Giselle. Co se týká moderního repertoáru, velice se mi líbila práce na inscenaci Purim a Spor aneb Dotyky a spojení. No a mým životním snem, co bych si chtěla ještě zatančit, je „Dáma s kaméliemi“, kterou jsem poprvé viděla od Darii Klimentové v Praze. To byl tenkrát první balet, který jsem viděla v podání českých tanečníků. Bylo to sice jenom v televizi, ale velice mě tenkrát nadchnul.

Co je pro Vás inspirací v tanci?

Pro mě tou inspirací je každá nová role, každá nová inscenace, nový choreograf, pedagog. Je to jako byste četli knihu. Každá baletní inscenace je pro mě příběhem, tou knihou. A stejně tak jako když dočtete knihu, chcete číst další a další, tak i já toužím zkoušet a prožívat další a další role v nových inscenacích. Je to takový neustálý kolotoč a nemáte šanci se zastavit.

Foto Tamara Černá

opereta/ muzikál

Premiéry v sezóně 2010/2011

Rudolf Friml (1879–1972)

ROSE MARIE

Hudební nastudování: Bohumil Vaňkát

Režie: Linda Keprtová

Scéna: Jaroslav Záděra

Kostýmy: Marie Blažková

Premiéra 7. 10. 2010 v Divadle Jiřího Myrona

Michel Legrand (1932) – Alain Boublil (1941) –

Claude-Michel Schönberg (1944) –

Jonathan Kent (1946) – Herbert Kretzmer (1925)

– Sean Alderking

MARGUERITE

Evropská kontinentální premiéra ostravské verze nového světového muzikálu několika-násobného držitele Oscarů a hudebních cen Grammy Michela Legranda a autorů legendárních muzikálů *Les Misérables* (Bídníci) a *Miss Saigon* Claude-Michela Schönberga a Alaina Boublila

Hudební nastudování: Karol Kevický

Režie a dramaturgie: Gabriela Haukovicová

Scéna a kostýmy: Aleš Valášek

Premiéra 2. 12. 2010 v Divadle Jiřího Myrona

George Gershwin (1898–1937)

PARDON MY ENGLISH

Hudební nastudování: Kryštof Marek

Režie: Šimon Caban

Scéna: Šimon Caban

Kostýmy: Simona Rybáková

Premiéra 3. 3. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Dana P. Rowe – John Dempsey (1946)

ČARODĚJKY Z EASTWICKU

Hudební nastudování: Jiří Petrdlík

Režie: Stanislav Moša

Scéna: Jaroslav Milfajt

Kostýmy: Andrea Kučerová

Premiéra 19. 5. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Rose Marie. Foto Radovan Štastný

Slovo šéfky operety/muzikálu

Vážení a milí příznivci operety a muzikálu,

podzim v souboru opereta/muzikál bude ve znamení broadwayské lásky. Lásky operetní či muzikálové, romantické či fatální, zasazené do wester-nového prostředí či prostředí magické Paříže, lásky Rose Marie či lásky Marguerite.

Poprvé na prknech Divadla Jiřího Myrona zazní pravý nefalšovaný broadwayský grand muzikál, a to hned ve světové premiéře obnovené verze muzikálu, který byl uveden poprvé před dvěma lety na londýnském West Endu; Ostrava bude třetím městem na světě, které bude mít tu čest tento muzikál uvést. A to dokonce ve spolupráci přímo s autory, světovou muzi-kálovou špičkou v tomto oboru. Soubor operety a muzikálu přivítá již poně-kolikáté pana Alaina Boublila s chotí, paní Marií Zamorou, na slavnostní premiéře muzikálu Marguerite. Newyorská Broadway míří do Ostravy, buďte u toho!

Věřím, že spolu prožijeme mnoho krásných a umělecky naplněných večerů. Buďte u toho!

Repertoár sezóny 2010/2011

Jerry Herman (1931) – Michael Stewart (1924–1987)

HELLO, DOLLY!

Slavný americký muzikál s nesmrtelnými hity, který v 60. letech na Broadwayi překonal všechny dosavadní rekordy.

/Hudební nastudování: Karol Kevický, režie: Dagmar Hlubková, scéna: Martin Víšek, kostýmy: Eliška Zapletalová/

Hrajeme 20. 11., 24. 11., 11. 12., 29. 12. 2010 a 29. 1. 2011

v Divadle Jiřího Myrona

Johann Strauss (1825–1899)

NETOPÝR

Nejúspěšnější opereta všech dob z pera nejvýznamnějšího vídeňského skladatele tzv. lehké hudby 19. století. Ideální směs vídeňského šarmu, humoru a nepřekonatelné radosti ze života.

/Hudební nastudování: Christian Pollack, režie: Imre Halasi,

scéna: Róbert Menczel a György Selmeczi, kostýmy: Henriette Laczó/

Hrajeme 17. 11., 17. 12. a 28. 12. 2010 v Divadle Jiřího Myrona – derniéra

S přáním všeho dobrého

Gabriela Haukvicová-Petráková

šéfka souboru

opereta/muzikál NDM

Victor Hugo (1802–1885) – Daniel Fikejz (1954) – Michael Tarant (1953)

ZVONÍK U MATKY BOŽÍ

Velký muzikálový epos o hledání smyslu života a lásky, zpracovaný podle známého románu Victora Huga Chrám Matky Boží v Paříži.

/Hudební nastudování: Karol Kevický, režie: Michael Tarant,

scéna: Jan Dušek, kostýmy: Dana Hávová/

Hrajeme 26. 11., 27. 11., 13. 12. 2010, 16. 1., 20. 2. a 21. 2. 2011

v Divadle Jiřího Myrona

Florimond Hervé (1825–1892)

MAMZELLE NITOUCHE

Chcete zavítat do slunné Francie? Pojdte k nám na Mamzelle Nitouche. Jedna z nejoblíbenějších klasických operet u nás.

/Hudební nastudování: Jakub Žídek, režie: Ondřej David,

scéna: Petr B. Novák, kostýmy: Zuzana Krejzková/

Hrajeme 11. 11., 28. 11., 5. 12., 25. 12. 2010, 23. 1., 19. 2., 10. 3., 25. 3.,

9. 4., 29. 4., 7. 5. a 12. 6. 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Zvoník u Matky Boží. Martina Snytová (Esmeralda). Foto Vojtěch Bartek

Poslední premiéra

Rose Marie. Michal Mačuha v roli Jima Kenyona. Foto Radovan Šťastný

Rudolf Friml a Herbert Stothart

Rose Marie

Dne 7. října 2010 v 18.30 hodin proběhla slavnostní premiéra nejslavnější operety v muzikálovém stylu autorů Rudolfa Frimla a Herberta Stotharta a Rose Marie se po více než dvaceti letech vrátila na prkna Divadla Jiřího Myrona.

Americká love story, romantický příběh, indiánská vášeň a westernové prostředí kanadských hor s podmanivou hudbou Rudolfa Frimla a Herberta Stotharta, to vše se kloubí v inteligentní a vtipné režii Lindy Keprtové, na scéně Jaroslava Záděry, v kostýmech Marie Blažkové a choreografii Roberta Balogha. Představitelé hlavních rolí, členové souboru opereta/muzikál, spolu s hosty vytvořili kvalitní profesionální obsazení a výsledkem je strhující příběh lásky okořeněný nevtrlivým humorem a divadelní nadsázkou.

Chcete zažít dobrodružství Divokého západu?

Přijďte na Rose Marii do Divadla Jiřího Myrona!

reprízy: 2. 11., 8. 11., 9. 12., 15. 12., 22. 12. 2010, 14. 1., 18. 1., 5. 2., 25. 2., 12. 3., 17. 3., 23. 3., 17. 4., 20. 4., 8. 5., 11. 5., 27. 5. a 11. 6. 2011

Rozhovor s režisérkou Lindou Keprtovou:

Lindo, jsi vystudovaná operní režisérka a vím, že Tvá doména je v opeře. Jaké pro Tebe bylo setkání s operetním žánrem?

L. K.: Přiznám se, že s operetou jako takovou se v tomto rozsahu setkávám poprvé.

Zatím mám za sebou režie klasických operních titulů, jako například Její pastorkyňa Leoše Janáčka, nebo Tajné manželství Domenika Cimarosy či tituly velmi netradiční, například Údolí suchých kostí Vladimíra Franze, což je forma scénického oratoria.

Faktem je, že operetní žánr v sobě skrývá mnohá úskalí, protože je syntézou více uměleckých dovedností a schopností. A na interprety jsou kladeny vysoké nároky jak v pěveckých partech, tak v rozkreslení prozaických textů. Z těchto důvodů je operetní žánr náročný i pro režiséra.

O to však může být bohatší jak pro samotné interprety, tak pro diváky.

Čím je Rose Marie atraktivní pro tebe a čím by mohla být atraktivní pro diváky?

L. K.: Pro svou rozmanitost osobních výpovědí.

Opereta Rose Marie se zpočátku může zdát jako povrchní love story zasa-zená do divácky atraktivního prostředí. Já však Rose Marii vnímám také jako neustálý boj silnějších se slabšími, hru o moci peněz, která byla a je totalitní v každé době, vyprávění o lidech z masa a kostí, o lidech, kteří mají svá běžná trápení, radosti a smutky...

Vlastně je to docela obyčejný příběh, a právě v tom spočívá jeho krása.

Co bys vzkázala divákům, kteří se na Rose Marii do Divadla Jiřího Myrona chystají?

L. K.: Jestli chcete přivonět k dobrodružství Divokého západu, poznat magii indiánského obřadu, prožít romantickou lásku anebo docela obyčejný příběh, přijďte se podívat!

Děkuji za rozhovor.
Gabriela Haukvicová-Petráková

Marguerite

Americká Broadway v Ostravě!!!

Nemusíte jezdit do New Yorku na Broadway, přijďte na muzikál k nám do NDM, do Divadla Jiřího Myrona!!!

Největší osobnosti světového muzikálu připravují novou verzi muzikálu Marguerite pro Ostravu!!!

Ostravští uspěli v konkurzu na hlavní role před samotnými autory!!!

Ostrava třetí na světě!!!

Podpořte své ostravské muzikálové vycházející hvězdy!!!

Ostrava – město světového muzikálu!!!

MARGUERITE!!!

Marguerite

Michel Legrand, Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg, Herbert Kretzmer, Jonathan Kent, Marie Zamora

Strhující příběh fatální lásky zasazený do atraktivního prostředí Paříže na pozadí druhé světové války. Výpravné muzikálové drama vášně, lásky, zrad, pomsty a boje za lidskou svobodu s nezapomenutelnou hudbou Michela Legranda, držitele tří Oscarů za filmovou hudbu a dvorního skladatele Barbry Streisand, a scénářem Alaina Boublila a Claude-Michela Schönberga – držitelů nejvýznamnějšího ocenění za muzikál Tony Awards a tvůrců legendárních Bídníků (Les Misérables) a Miss Saigon – a Herberta Kretzmera, Jonathana Kenta a Marie Zamory, v bravurním překladu jedné z nejvýznamnějších českých osobností v tomto oboru Michaela Prostějovského. Hudebního nastudování se ujal Karol Kevický, hudební ředitel souboru opereta/muzikál, režie se zhostí Gabriela Haukvicová-Petráková, šéfka souboru opereta/muzikál, scénu a kostýmy navrhl Aleš Valášek, držitel prestižního

mezinárodního ocenění za scénografii a celkový vítěz soutěže Linbury Price, choreografie se ujala Kristýna Černá a videoprojekce pro inscenaci vytvořil Miki Kirschner.

Můžete se těšit na hlavní představitele, kteří prošli náročným workshopem před autory muzikálu; v roli Marguerite Evu Zbrožkovou a Hanu Fialovou, v roli Armanda Lukáše Vlčka a Tomáše Novotného, v roli Otta Marcela Školouta a v roli Anette Zuzanu Kopřivovou a Veroniku Gidovou.

Zkoušky na muzikál Marguerite probíhají ve spolupráci a za osobní účasti autorů.

Alain Boublil a Marie Zamora, manželka Alaina Boublila, v rámci této spolupráce s Národním divadlem moravskoslezským přijali pozvání na slavnostní premiéru dne 2. prosince 2010 v Divadle Jiřího Myrona.

Nejezděte do New Yorku na Broadway,

přijďte na muzikál k nám do NDM!!!

MARGUERITE!!!

Alain Boublil, vypravěč velkých příběhů

Textař a libretista Alain Boublil je bez nadsázky jedním z největších vypravěčů světového muzikálu. A vyslovíme-li jeho jméno, jedním dechem také musíme dodat dvorního skladatele Clauda-Michela Schönberga. Počátkem sedmdesátých let měli oba autoři možnost vidět na Broadwayi a na West Endu řadu muzikálových show a téměř okamžitě se nadchli pro hudební divadlo. Cítili šanci, protože pouhé skládání písniček pro populární zpěváky jim zkrátka nestačilo. Zato kombinace pop-music s velkým příběhem je skutečně nadchla. Zároveň si však uvědomili, že vstupují na hodně nejisté území. Francouzským divákům se líbily grandiózní výpravné operety, ale ne muzikály. Chtěli efektní arie, a velké sbory, příběh samotný však příliš nezajímal. A tak došel Alain Boublil k přesvědčení, že je nutné najít téma, které publikum dobře zná, ale rytmus vyprávění bude děj posouvat, nikoli zastavovat, jak to dělá opereta.

První takovým pokusem byla deska *La révolution française* (Francouzská revoluce, 1973), která se stala na svou dobu poměrně překvapivou senzací. Jedna z písní se dokonce probodovala na samotný vrchol francouzské hitparády, a tak se podařilo přenést nahrávku na divadelní prkna. Malý soubor měl téměř rodinný charakter, patřil totiž tchánovi libretisty Boublila. Na jevišti vystupoval sám skladatel Schönberg v roli krále Ludvíka XVI. a v jedné z hlavních rolí také Boublilova první manželka. Inscenace však neměla jednoznačný úspěch, k svému přispěla i začátečnická nezkušenost s divadelním prostředím. Pro autorskou dvojici to však byl signál, že jejich cesta není chybná.

Boublil, inspirován také anglickým muzikálem Oliver!, nakonec přišel s myšlenkou přivést na domácí muzikálová jeviště dílo blízké všem Francouzům – epos Viktora Huga *Les Misérables* (Bídníci). Tak se zrodil kult jednoho z nejslavnějších muzikálů 20. století, příběh trestance Jeana Valjeana. Premiéru měl v pařížském Paláci sportů v roce 1980. Režisérem inscenace byl populární herec Robert Hossein (známý jako Geoffrey de Peyrac, z filmové série o Angélice). Ke světové slávě však pomohla až náhoda. V roce 1982 přinesl jeden z asistentů producenta Camerona Mackintoshe nahrávku pařížských Les Misérables do jeho londýnské kanceláře. Mackintosh právě hledal nový titul a nápad inscenovat právě tento příběh se ukázal jako geniální tah, ale bylo nutné celý muzikál kompletně přepracovat. Britský divák měl přece jen oproti tomu francouzskému v románu jisté mezery, a tak autoři připsali prolog, ve kterém se vysvětluje osud Jeana Valjeana na cestě z galejí. Proces prepisování a úprav trval více než 3 roky, ale vyplatil se. Poprvé se Bídníci představili v produkci samotné Royal Shakespeare Company v roce 1985 a hned bylo jasné, že nezůstanou na repertoáru jen na pár dní. Diváci si tenhle muzikál zamilovali, co víc, téměř zlidověl. Když nedávno přišla do známé televizní soutěže *Británie má talent* postarší skotská venkovanka

Alain Boublil při workshopu ve zkušebně divadla. Foto Vojtěch Bartek

Susan Boyle, celý svět se smál - ale jen chvíli! Tato žena, na kterou by předem nikdo nevsadil ani pětník, s nevidanou upřímností zazpívala Fantininu hlavní píseň *I Dreamed a Dream* a během dvou týdnů záznamem svého vystoupení nadchla více než miliardu diváků na internetu. A tak, téměř 25 let po premiéře, dostala píseň i muzikál další příležitost zazářit v plném lesku.

Ale ještě před tím, než se Les Misérables dostali do Londýna, podařilo se libretistovi Alainu Boublilovi úspěšně proniknout do anglického divadelního teritoria s muzikálem *ABBACADABRA* (1982). Šlo o vtipnou slovní hříčku, kdy do kouzelnické formule "abracadabra" přičaroval magické jméno švédské skupiny ABBA, s jejímiž členy také na tomto díle spolupracoval. Společně s úspěchem Bídníků se mu v polovině osmdesátých let otevřel prostor pro těžko uvěřitelnou kariéru francouzského muzikálového autora v anglofonním prostředí, která trvá bez přestávky téměř třicet let.

"...*Záhy po premiéře Bídníků nám bylo oběma jasné, že to bude úspěch, který nepřichází každý den. Ale také jsme začali okamžitě pracovat na dalším muzikálu...*" - říká Alain Boublil.

Tak přišel na svět další významný titul muzikálové dramaturgie, *Miss Saigon* (1989), a slavil úspěch jak v Londýně, tak na Broadwayi i v mnoha dalších zemích. Domovská Francie však zůstala vůči němu němá, ačkoli původní libreto vznikalo samozřejmě v libozvučné francouzštině. V Miss Saigon se autoři nechali volně inspirovat operním příběhem Madame Butterfly, avšak děj zasadili do období vrcholící vietnamské války v polovině sedmdesátých let. Uvedení na Broadwayi bylo očekáváno s napětím i otázkou, neboť působení americké armády ve Vietnamu je pro mnohé Američany dodnes velice bolestivé téma. Přesto se podařilo trefit opět do černého a muzikál získal mnoho ocenění, včetně Cen Tony a stal se desátým nejhranějším muzikálem v historii Broadwaye. Příští rok se dokonce plánuje, že by měl být přenesen na filmové plátno.

Bylo jasné, že fenomenální úspěchy bude stále těžší zopakovat. Ale jak sám Alain Boublil říká, není důležité být úspěšný za každou cenu: „...Každý úspěšný muzikál není napsán, ale mnohokrát přepsán.“ – říká o své tvorbě. Pečlivost, s jakou se věnuje psaní, je pověstná, stejně jako dohled nad realizací jeho děl po celém světě.

V polovině devadesátých let vznikl další společný muzikál tandemu Schönberg – Boublil *Martin Guerre* (1999). Příběh se pro změnu odehrával v 16. století v Pyreneích na pozadí bojů mezi katolíky a protestanty.

I přes veškerá úsilí tvůrců neměla londýnská inscenace jednoduchý život a dodnes si vlastně všichni lámou hlavu proč. Nebýt mimořádné osobní angažovanosti producenta Camerona Mackintoshe, padla by poslední opona záhy po prvních představeních. Radikální zásah prožila inscenace ihned po vlažně přijaté premiéře, další pak rok nato a dá se říci, že v mnohém tato inscenace nakonec došla velice zajímavé jevištní podoby.

Budeme-li hledat českou stopu v tvorbě Alaina Boublila, zjistíme, že jeho tvorba je u nás velice populární. Českou premiéru Bídníků v Divadle na Vinohradech v roce 1992 sice nevidělo mnoho diváků, ale svým významem překonala vše, co bylo u nás do té doby uvedeno. I díky této inscenaci zahořela v České republice muzikálová horečka, která trvá vlastně dodnes. Od té doby byli Bídníci znovu uvedeni v Praze (2003) a v Brně (2009). Českého nastudování se dočkala také Miss Saigon, která měla premiéru v roce 2004 v divadle GoJa Music Hall na Výstavišti v Praze.

Zatím posledním společným dílem byla na Broadwayi premiérově uvedená *Pirate Queen* (Královna pirátů, 2007), která se však udržela v divácké přízni jen několik týdnů. Tématu ani hudebnímu zpracování nešlo vlastně nic vytknout, ale francouzský esprit v příběhu z irského prostředí zkrátka nefungoval.

Mezitím však Alain Boublil hledal dostatečně silný námět pro muzikál, který by ušil na tělo své ženě Marii Zamoře. Po mnoha letech v týmu se Schönbergem chtěl navíc zkusit něco nového. Náhoda tomu chtěla, že jeho žena byla právě na turné se skladatelem a pianistou Michelem Legrandem. Slovo dalo slovo, a tak na trase mezi Los Angeles, kde bydlí Legrand, a New Yorkem, kde je pro změnu doma Boublil, začala vznikat muzikálová adaptace románu Dáma s kaméliemi Alexandra Dumase ml. Výsledkem jejich spolupráce se stal muzikál *Marguerite* (2007), který měl premiéru v londýnském divadle Haymarket. Tohle divadlo není obyčejným komerčním divadlem z West Endu, ale má pevně vedenou dramaturgii na pomezí hudebního a činoherního divadla. I proto muzikál, více než výpravou, efekty a show, upoutal příběhem a hudbou - tedy tím, co je na dobrých muzikálech to nejcennější. Příběh slavné revuální zpěvačky se odehrává v nacisty okupované Paříži mezi lety 1942–1944. Marguerite, která prožívá milostný trojúhelník mezi nacistickým generálem a mladým jazzovým pianistou, je hrdinkou na rozcestí. Rozhoduje se mezi životem v přepychovém pozlátku, vykoupeném kolaborací, a velkou i zároveň poslední láskou. Muzikál měl neobvyklý půvab, stejně jako silné melodie bez typických muzikálovitě-kýčovitých klíšé. Divadelní kritiky nešetřily chválou, přesto se Alain Boublil rozhodl dílo kompletně přepracovat do nové autorské podoby. A právě tuto zbrusu novou verzi mohou diváci spatřit v prosinci 2010 v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě. Tato šance je o to unikátnější, že inscenace vzniká s přímou účastí autora – tedy věc u nás dosud nevidaná. Máme se tedy jistě brzy na co těšit.

© Patrick Fridrichovský

Gabriela Haukvicová, Marie Zamora a Alain Boublil při zkoušce Foto Vojtěch Bartek

Operetní Dostaveníčka v klubu Parník

Soubor operety a muzikálu vyšel dne 25. 9. 2010 poprvé z kamenného divadla za diváky do netradičního prostředí známého ostravského klubu Parník s operetním Dostaveníčkem věnovaným významné herecké osobnosti, Josefu Kobrovi, nazvaným „Smějeme se s Josefem Kobrem“. Tím zahájil spolupráci s ředitelem klubu parník panem Pavlem Giertlem za podpory starosty obvodu Moravská Ostrava a Přívoz pana Ing. Miroslava Svozila. Netradiční spojení klubového prostředí a operetního žánru navazuje na kabaretní tradici tohoto kraje a je nesporně divácky atraktivní, kvalitní a vysoce profesionální zábavou pro všechny generace. Cílem tohoto projektu je seznámení nového diváka s operetním žánrem a možnost prezentovat tento žánr nejen na divadelních prknech.

V klubu Parník můžete zhlédnout kromě Dostaveníčka věnovaného Josefu Kobrovi také Dostaveníčko s podtitulem „Operetní polibky Vladimíra Brázdy“ a do konce sezóny přibudou další dva programy věnované klasickému muzikálu a šansonu.

Opereta jde za Vámi!

Přijďte Vy na operetu!

**Termíny dalších Dostaveníček v klubu Parník: 14. 11. 2010 v 17 hodin
5. 12. 2010 v 17 hodin**

Jménem souboru děkuji za podporu a pomoc při vzniku tohoto projektu, zejména panu starostovi obvodu Moravská Ostrava a Přívoz Ing. Miroslavu Svozilovi a řediteli klubu Parník panu Pavlu Giertlovi.

Gabriela Haukvicová-Petráková
šéfka souboru opereta/muzikál NDM

Výstava „Smějeme se s Josefem Kobrem“

Dne 20. září 2010 proběhlo slavnostní zahájení výstavy věnované význačné herecké osobnosti ostravské operety panu Josefu Kobrovi u příležitosti jeho významného životního jubilea. Josef Kobr se narodil 9. září 1920 a letos by se tedy dožil devadesáti let. Na výstavě, která byla instalována po celý měsíc říjen, bylo možné zhlédnout fotografie z archivu manželky Josefa Kobra, z divadelního archivu, z osobního archivu manželů Drahovalových, dále novinové články, kritiky, divadelní programy a podrobný soupis všech rolí a režii tohoto operetního klasika v Národním divadle moravskoslezském. Slavnostnímu zahájení výstavy bylo věnováno operetní Dostaveníčko se stejným podtitulem „Smějeme se s Josefem Kobrem“. Na slavnostním zahájení soubor operety a muzikálu přivítal manželku Josefa Kobra, dlouholetou členku NDM paní Dagmar Kobrovou s rodinou.

Victor Hugo – Michael Tarant – Daniel Fikejz

Zvoník u Matky Boží

Již druhou sezónu je v repertoáru souboru opereta/muzikál zařazen autor-ský muzikálový epos Michaela Taranta a Daniela Fikejze Zvoník u Matky Boží na motivy stejnojmenné předlohy Victora Huga. U diváků se tento silný expresivní příběh s brilantními hereckými výkony setkává s velkým ohlasem a v letošní sezóně navíc zaznívá ve zcela novém zvukovém hávu nového ozvučovacího systému instalovaného v Divadle Jiřího Myrona.

Nenechte si ujít tento jedinečný umělecký zážitek a přijďte na Notre Dame ve dnech 26., 27. listopadu a 13. prosince do Divadla Jiřího Myrona!

Zvoník u Matky Boží. Foto Vojtěch Bartek

Rendez-vous s mistry ostravské operety

Dne 27. prosince si Vás dovoluji srdečně pozvat na slavnostní operetní koncert na jevišti Divadla Jiřího Myrona, který je poctou souboru opereta/muzikál dvěma významným osobnostem ostravské operety k příležitosti jejich význačných životních jubileí, Vladimíru Brázdovi a Josefu Kobrovi. V Rendez-vous s mistry ostravské operety zazní celá řada nejslavnějších árií operetních a klasických muzikálových a slavných orchestrálních skladeb Johanna Strausse ml. (Cikánský baron, Tisic a jedna noc, Na krásném modrém Dunaji...) Franze Lehára (Země úsměvů, Zlato a stříbro, Veselá vdova, Paganini...), Oskara Nedbala (Polská krev, Vinobraní), Jacquese Offenbacha (Bandité), Fredericka Loeweho (My Fair Lady), Emmericha Kálmána (Čardášová princezna) a mnoha dalších. Hostem Rendez-vous bude Jozef Ábel.

Přijďte zavzpomínat na operetní hvězdy do NDM!

Netopýr naposled v Divadle Jiřího Myrona!

Ve dnech 17. listopadu, 17. prosince a 28. prosince budete mít možnost rozloučit se s úspěšnou inscenací Johanna Strausse ml. Netopýr, který v těchto dnech naposled přiletí na prkna Divadla Jiřího Myrona, aby Vás pobavil a nadchl skvostnou hudbou. Nenechte si ujít příležitost a přijďte do NDM na poslední tři představení!!!

Netopýr. Petr Miller jako Frosch. Foto Vojtěch Bartek

Silvestr v ostravské operetě

Konec roku oslavíme na jevišti Divadla Jiřího Myrona dvěma velkými silvestrovskými operetními koncerty souboru opereta/muzikál, a to ve dnech 30. a 31. prosince 2010. Soubor operety a muzikálu přivítá vzácného hosta ze Slovenska, houslového virtuosa a skladatele Stanislava Palucha, a jeho Pacora Trio. V programu zazní řada operetních a muzikálových árií Rudolfa Frimla (Tři mušketýři), Franze Lehára (Giuditta, Carevič), Leonarda Bernsteina (West Side Story), Jacquese Offenbacha (Orfeus v podsvětí, Krásná Helena) a mnoha dalších. Součástí programu je také tombola.

Stano Palúch

PACORA TRIO (Slovensko-Moldávie)

Pacora Trio je projekt **Stana Palúcha**, fenomenálního slovenského houslisty, který se stal jedním z největších objevů slovenské a české scény world music a jazzu posledních let. Spolu s ním tvoří Trio Pacora virtuózní moldavský cimbalista **Marcel Comendant** a excelentní slovenský jazzový kontrabasista **Róbert Ragan**.

Stana Palúcha v nedávné minulosti nelze přeslechnout například na nahrávkách skupiny Teagrass (world music), Druhá tráva (newgrass), Petera Lipy (jazz), Bass Friends Juraje Grigláka (jazz), Pavly Milcové (folk), Jany Kirschner a celé řady špičkových interpretů různých žánrů. V Triu Pacora se asi nejsilněji projevuje jeho vnitřní inklinování ke swingu a východo-evropskému folkloru.

V roce 2007 dostalo trio pozvání od ředitele brněnské filharmonie na koncertní uvedení svých kompozic v aranžmá pro orchestr. Následovaly koncerty s filharmonii Zlín, Slovenskou filharmonii atd. Pacora má za sebou nahrávky pro českou a slovenskou televizi a rozhlas, rakouskou ORF a pro několik filmů.

Stanislav Palúch (1977) je absolventem Vysoké školy múzických umění v Bratislavě, ale kromě vážné hudby se už od dětství věnoval folklóru a od středoškolských let jazzu. Najdete ho na více než čtyřiceti albech, počínaje Druhou trávou (newgrass), přes Petera Lipu (jazz), Janu Kirchner (pop), až třeba po Pavlu Milcovou (folk). Hudbu nejen hraje, ale i skládá (včetně filmové hudby) a aranžuje. Hraje v několika dalších malých formacích, které si nedělají problémy s žánrovým omezením. Projel už prakticky celou Evropu a hraje i v USA.

Marcel Comendant (1980) je z moldavského Chisinau a předním cimbalistou je i jeho otec.

Marcel v letech 2000–2005 studoval vysokou hudební školu na Slovensku a to už byl ověnčen několika interpretačními cenami. Právě v té době vzniklo Trio Pacora. Také on hraje v mnoha komorních uskupeních.

Róbert Ragan (1963) je vyhlášený jazzový kontrabasista, který ovšem hrál na kontrabas dlouhá léta v operním orchestru. Zároveň ovšem hrál i jazz, ke kterému se naplno vrátil v roce 2003. A protože jazz nezná hranic, může se pochlubit spoluprací s mnoha jazzmany celého světa.

Když se tito pánové v roce 2004 uskupili do Pacora Tria, vytvořili zvláštní styl, kde slovenský a moldavský folklor jazzově swinguje, swingové evergreeny se setkávají s world music i funky, kde cimbál dokáže sehrát roli nejen klavíru z jazzových trií, ale díky svým rytmickým možnostem i přinést něco jiného. Koncert je jedním strhujícím zážitkem.

Silvestrovský ples v operetě

Program:	G. Dusík J. Offenbach	Hrnčiarický bál Orfeus v podsvětí Krásná Helena
	F. Suppé	Boccaccio Lehká kavalerie
	N. Dostál J. Strauss	Dessirée Poklad Annen Polka
	F. Lehár	Giuditta Carevič
	J. Strauss	Videňská krev Netopýr Noc v Benátkách
	E. Kálmán	Hraběnka Marica Čardášová princezna
	R. Heuberger J. Kern L. Bernstein F. Loewe R. Friml	Ples v opeře Loď komediantů West Side Story My Fair Lady Tři mušketýři

Tombola

Součástí Silvestru v ostravské operetě bude také tombola. Každá zakoupená vstupenka bude součástí losování s netradičními cenami. Mezi nimi například Gold karta NDM (slevová karta vstupného na jakákoliv představení dle vlastního výběru na celou sezónu), nebo dvě vstupenky na představení dle vlastního výběru a mnoho dalších zajímavých cen.

Přijďte oslavit Silvestr v ostravské operetě do Divadla Jiřího Myrona!

Róbert Ragan a Marcel Comendant

ADVENTNÍ KONCERTY V NDM

Naladte se s námi na sváteční notu...

K době předvánoční v zemích českých již tradičně patří série čtyř adventních koncertů, díky kterým pocítíme tu pravou atmosféru Vánoc, radosti a vzájemné blízkosti, zapomeneme na zbytečný shon a vychutnáme si jedinečné a neopakovatelné sváteční okamžiky se svými blízkými. Se svým adventním programem přichází také Národní divadlo moravskoslezské. Po čtyřech adventních nedělích zazní na jevišti Divadla Antonína Dvořáka známá Rybova Česká mše vánoční, a to ve scénickém provedení, hraná na dobové nástroje a za účasti vzácných hostů.

Jakub Jan Ryba

Česká mše vánoční

Scénické provedení na dobové nástroje

Cílem představení je přiblížit pradávny vánoční příběh v hudebně tanečních obrazech, které vycházejí ze symbolů a tradic české a moravské lidové kultury. Proslulá Rybova mše není mší jen v liturgickém slova smyslu. Je jakýmsi lidovým vánočním oratoriem, přirozeně evokujícím divadelnost a formu. Prvky lidového humoru obsažené v Rybově libretu budou důstojně vyváženy principem scénického oratoria, tedy „duchovní“ opery na scéně. Pro diváka bude zajímavým prvkem scénické prolnutí komorního orchestru, sboru, sólistů a tanečníků do jednoho organického celku.

Pro navození slavnostní religiozní atmosféry byla jako forma přede hry zvolena Pastorela in A V. J. Kopřivy – Huc, Huc ad Regem, zpívaná v jazyce latinském, vyvolávající představu posvátného andělského chóru „zvěstujícího pastýřům velkou novinu“. Na ni pak plynule navazují jednotlivé části Rybovy České mše vánoční (Kyrie, Gloria...), ve kterých je vyprávěn příběh o narození Páně a příchodu pastýřů k jeslíčkám. Vedle tanečníků budou součástí jeviště/živých jeslíček také muzikanti, sbor i sólisté. Tým Košíková-Válek, Hradištan – Ensemble Baroque – navazuje na úspěšnou spolupráci na dílech Rákoš Rákocy (Janáček, pro Janáčkův Máj, Ostrava 2009), Kytice (Martinů, pro Pražské jaro, ND Praha 2010), realizace barokních suit G. F. Händela a J. S. Bacha na Letní škole barokní hudby 2009 a 2010. Spojení The Czech Ensemble Baroque Orchestra, hrajících na autentické nástroje v klasicistním ladění, zpěváků, kteří se profesionálně pohybují v oboru „stará hudba“, a tanečního souboru Hradištan, zabývajících se kromě vlastní choreografické a hudební tvorby také pohybovým ztvárněním významných hudebních děl, slibuje zcela nový způsob zpracování. Z hlediska

hudebního – ryzí klasicistní interpretaci. Z hlediska scénického fundovaný pohled na archetypy, dokonalou znalost lidových vánočních zvyků a religiozity období 18.–19. století.

Program

Václav Jan Kopřiva (1708–1789): Huc, huc ad regem pastorum
ofertorium in A pro sbor, sólo soprán, orchestr a varhany

Jakub Jan Ryba (1765–1815): Missa solemnis Nativitatis D. J. Christi
„Česká mše vánoční“ pro sóla, sbor, varhany a orchestr

Účinkují

The Czech Ensemble Baroque, Orchestra & Choir

Koncertní mistr: Miroslav Křivánek

Solo clarina: László Préda

Orgel positiv: Monika Knoblochová

Sbormistr: Tereza Válková

Soprán: Michaela Šrůmová / Kamila Zbořilová

Alt: Barbora Baranová / Kamila Mazalová

Tenor: Tomáš Kořínek

Bas: Josef Škarka

Dirigent: Roman Válek

Hradištan – taneční soubor

Choreografie, režijní spolupráce: Ladka Košíková

28. listopadu 2010 v 15 hodin v Divadle Antonína Dvořáka – premiéra

5. prosince 2010 v 15 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

12. prosince 2010 v 15 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

19. prosince 2010 v 15 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Dirigent Roman Válek

Za oponou

Národní divadlo moravskoslezské od sezóny 2009/2010 zařazuje do svého repertoáru velké muzikály, pro jejichž ozvučení nebylo ideálně vybaveno. Proto bylo na uplynulé prázdniny naplánováno dovybavení zvukové aparatury a vybudování pracoviště zvukaře v hledišti Divadla Jiřího Myrona za přispění zřizovatele.

Foto Vojtěch Bartek

Nové pracoviště zvukaře v hledišti je nyní vybaveno špičkovým digitálním mixážním pultem anglické firmy MIDAS PRO3, pro snímání živého zpěvu máme připraveno 32 kanálů digitálního bezdrátového systému rakouského výrobce AKG DSR 700 včetně miniaturních mikrofonů. Velmi důležitou částí pro ozvučení hlediště jsou nainstalované reprosoustavy renomované americké firmy Meyer Sound, konkrétně aktivní line-array reproboxy Meyer Sound M1D a USW-1P včetně řídicího procesoru Galileo 616, přičemž firma Meyer Sound se podílí na ozvučování významných muzikálových projektů a patří v tomto oboru mezi světové špičky.

Abych lépe pochopila a přiblížila divákům význam předcházejících řádků, požádala jsem o vysvětlení zvukaře Otakara Mlčocha, který se této práci v NDM věnuje už deset let.

Jaký je konkrétní přínos rekonstrukce zvukového řetězce v DJM ve srovnání s předcházejícím stavem?

Když v našem divadle vznikl požadavek na uvádění velkých muzikálů, vyžadovalo to rozšíření našeho zvukového zařízení, protože muzikály potřebují větší počet mikroportů. Dříve jsme jich měli deset, teď jich máme dvaatřicet. K tomu se také muselo vybudovat nové pracoviště, abychom mohli toto množství odbavit. V současné zvukové režii bychom tolik portů nemohli připojit. Zároveň teď dozvučujeme i orchestr, kde nově používáme kontaktní zvučení po jednotlivých nástrojových sekcích, což znamená spoustu dalších mikrofonů. Aby měl zvukař přímý kontakt s herci a scénou a mohl zvuk lépe

Foto Vojtěch Bartek

ovládat, měl by sedět v hledišti, proto se tam vybudovalo nové pracoviště. To je vybaveno patřičným mixážním pultem, který bude schopen obsáhnout novou aparaturu. To je ten základ, proč to všechno vzniklo. A v návaznosti na to se už samozřejmě investovalo i do tzv. PA systému, tzn. do ozvučení hlediště jako takového, do reproduktorů. Předtím jsme používali konvenční systém, který sestával ze dvou tzv. satelitů – na levé a pravé straně – a sub-basů. Tím jsme ovšem byli schopni ozvučit jen určitou část hlediště. Teď máme line-array systém, který vytváří takřka stejnou intenzitu zvuku v každé části sálu. Zvukové pole je v podstatě konstantní. Navíc nám to umožňuje míchat zvuk tak, aby byl příjemnější, měkčí, kompaktnější a pro diváka více kontaktní. Je to velký rozdíl v barevnosti a kvalitě zvuku. Také se samozřejmě zvýšil výkon celého systému. Meyer Sound je opravdu špičková firma. Za zmínku určitě stojí ten pult, který nám velmi usnadňuje obsluhu, protože využívá pokročilou automatizaci. Zatím se na tuto novou technologii připravujeme, budeme ji využívat například v muzikálu Maguerite.

Jaký je rozdíl ve zvučení jednotlivých inscenací?

Velký. Většina inscenací zvučení vůbec nepotřebuje, protože k tomu od počátku nebyly určeny. Například v opeře by to bylo nesmyslné, tam se samozřejmě zpívá „na sucho“. U muzikálů se ale už předem počítá s tím, že se budou dozvučovat, jsou tak přímo psány. Je kolem nich tedy více práce, na druhou stranu je to ale jednodušší než zvučit něco, co k tomu určeno není. Každá inscenace je opravdu jiná. Například mikrofony do orchestřiště se staví podle potřeby, podle instrumentace. Dá se s tím libovolně pracovat.

Otakar Mlčoch. Foto Vojtěch Bartek

Má nové zvukové zařízení vliv na reprodukovanou hudbu, která se používá v činoherních či baletních inscenacích?

Určitě ano, má, ale rozdíl bude spíše patrný až v nových inscenacích. Ty stávající už máme namíchané na starém aparátu. Už teď je to ale poznat např. u Zvoníka u Matky Boží, u kterého se kvalita zvuku prudce zvýšila.

Jakou obsluhu vyžaduje zvuk během inscenace?

Mixpult v hledišti je určen hlavně pro velké muzikálové inscenace, případně některé jednorázové akce, jako bylo např. říjnové galapředstavení Love hurts... Petruška. Ve zvukové režii máme ale více možností hrát si se zvukem co do prostoru. Máme tam možnost pouštět zvukové efekty z různých stran, zejména u činohy, proto vlastně ta režie je. U muzikálových produkcí sedí jeden zvukař u pultu, další obsluhuje porty a pak záleží na tom, jak je zvučení inscenace rozsáhlé. Do budoucna se bude zvuková režie používat pro mixování odposlechů. Musím říct, že jsme se tou rekonstrukcí dostali se zvukem v rámci Evropy na špičku.

Děkuji za rozhovor.

Gabriela Řihánková

Plné Masarykovo náměstí
v den vyhlášení výsledků.
Foto Martin Popelář

Nevadí, třebaže sakra vadí. I tak DĚKUJEME.

To není titulek, ale jedna z celé řady SMS zpráv, kterými byl přípravný tým Ostrava 2015 doslova zasypan po 8. září 2010, kdy panel komisařů vybral Plzeň za Evropské hlavní město kultury 2015. Skončilo tak více než dvouleté klání, během kterého Ostrava ve spolupráci s desítkami kulturních profesionálů, občany města, odborníky v oblasti sociologie, marketingu, ekonomie a řady dalších oborů připravila projekt kandidatury, jehož těžištěm bylo zlepšení kulturní infrastruktury, kulturní programy pro rok 2015, změny životního prostředí a rozšíření možností vzdělávání v oblasti managementu umění.

Těch SMS zpráv bylo opravdu hodně, vybíráme z nich jen několik, které snad nejlépe vystihují stanoviska, názory i emoce těch, kteří projektu Ostrava 2015 fandili:

„Chtěl jsem vám poděkovat. Ostrava si našla v naději svou hrdost, jež převládla nad komplexem. Vaše práce měla smysl. Mě osobně jste velmi inspirovali. Díky. J. H.“

„Věřím, že se kandidaturou podařilo zbourat celou řadu klíše, která o Ostravě panují, a kdyby nic jiného, kvůli tomu to mělo cenu. Mám pocit, že jsem během kandidatury mnohem více získal, než kolik jsem vydal. Takže mám ještě hodně co vrátet. A. G.“

„Tak budme taky evropští – věcní a proaktivní. A nenechme Českou republiku a Evropu zapomenout, že v roce 2015 to měla být Ostrava! K. S. J.“

„Přátelé, uvědomte si: v umění ani v kultuře (!) není žádná „prohra“. Prohra by to byla jenom v situaci, kdyby se všechny aktivity, energie, nápady a realizace rozplynuly v nic. Ostrava musí pokračovat, i když za zhoršených podmínek! P. K.“

A Ostrava pokračuje. Přestože nezískala titul Evropské hlavní město kultury 2015, na pokračování v realizaci projektu se shodly všechny hybné síly města – obyvatelé, představitelé kulturního a společenského života, neziskový sektor, velké politické strany a podnikatelské subjekty. Celostátní média komentovala výsledky soutěže způsobem, který jasně ukazuje, že Ostrava, její kulturní život, průmyslové dědictví a vize do budoucna mají sympatie celé České republiky. I to je příslibem k úspěšnému naplnění snu, který se ve

městě zrodil a jemuž všichni uvěřili. A také naděje, která, jak známo, umírá poslední.

Jaké jsou tedy plány? Tým Ostravy 2015 zůstává v omezeném počtu pracovat do konce roku 2010. Kromě postprodukčních prací bude jeho náplní příprava zúžené verze přihlášky Ostrava 2015 se zachováním všech čtyř pilířů projektu, tj. vybraných kulturních programů, dobudování chybějící kulturní infrastruktury, podpory vzdělávání v oboru Arts Management a programu na zlepšení životního prostředí ve městě. Tým Ostrava 2015 hledá co nejužitečnější, nejsmysluplnější a nejdůležitější model pro další fungování Staré Arény – centra pro kulturu a informace 2015. Ta by měla na jedné straně utužovat komunitní život města, na straně druhé být místem, které přináší evropskou zkušenost a propojuje Ostravu se světem. Stejně jako doposud zůstává místem široké kulturní platformy, kterou kandidatura mobilizovala a neopakovatelným způsobem propojila.

Díky kandidatuře na titul Evropské hlavní město kultury 2015 se podařilo probudit město, které na chvíli uvěřilo, že dostane šanci ukázat zbytku České republiky a Evropě, jaké bohatství je v něm ukryto.

Město, které má Buty, Jaromíra Nohavicu, Věru Špinarovou, Marii Rottrovou nebo kapelu Kryštof, jedna z nejlepších divadel, mladé talenty na Janáčkově konzervatoři a Fakultě umění Ostravské univerzity, město, které letos spoluorganizovalo největší literární festival České republiky **Měsíc autorského čtení**, město, které má **Šlapetovu vilu**, mezinárodní literární festival **Proti-mluv.fest** a mezinárodní filmový festival **Jeden svět**, město, které spolupřádá **Mezinárodní festival outdoorových filmů**, hostí divadelní festivaly **Dream Factory**, **OST-RA-VAR**, **Spectaculo Interesse** a **Divadelní pouť bez bariér** a dále mezinárodní hudební festivaly **Janáčkův máj**, **Harfové dny**, festival soudobé hudby **Ostravské dny**, **Svatováclavský hudební festival** a hlavně **Colours of Ostrava**, město, které pořádá mezinárodní přehlídku **Folklor bez hranic**, město, ve kterém se pravidelně koná **Mezinárodní sochařské sympozium LANDEK** a od loňského roku i Mezinárodní filmový festival **Ostrava Kamera Oko**. To je OSTRAVA!!!

Ostrava poetická, Ostrava inspirativní, Ostrava jedinečná, Ostrava kulturní.

Národní divadlo moravskoslezské má i svůj hudební dorost, a to nezanedbatelných kvalit. Jmenuje se Dětské operní studio. Jeho vznik má zčásti na svědomí anglický režisér David Sulkin, který vnukl ostravskému divadlu myšlenku pro vznik stálého dětského operního studia. Nepřál si totiž, aby dětské role v jeho inscenaci Janáčkovy opery Příhody lišky Bystroušky zpívaly dospělé pěvkyně. Tato opera otevírala v červnu 1994 první ročník festivalu Janáčkovy Hukvaldy a celé představení sklídilo velké ovace. Výkon dětí v rolích zvířátek a dvou malých chlapců diváky přímo nadchnul a vzhledem k tomu, že pro další sezónu divadlo plánovalo opery Carmen, Bohému a Jakobína, dospěl tehdejší šéf opery Luděk Golat k závěru, že by bylo škoda děti, které se již na jevišti osvědčily, rozpustit. Výsledkem bylo založení Operního studio NDM, jehož uměleckou vedoucí se stala **Lenka Živocká**, celoživotní milovnice hudby a korepetitorka opery Národního divadla moravskoslezského, která s dětmi pracovala už při inscenaci Příhod lišky Bystroušky. Stála u počátku studia v roce 1994 a vede je až do současnosti.

Vznikl tak v podstatě republikový unikát – baletní studio má řada českých divadel, ale operní studio pouze NDM v Ostravě. Dětský sbor už za dobu svého působení odvedl kus práce v mnoha operách, ale i představeních ostatních souborů. Stal se dokonce zásobárnou dnešního managementu divadla. V současném repertoáru můžeme členy Dětského operního studia vidět v operách Carmen a Werther a v baletu Louskáček. Prostor však mají také pro své vlastní inscenace pro malé i velké diváky. Ve foyer Divadla Antonína Dvořáka uvádějí **12. prosince 2010** operní pohádky **Princezna na hrášku** a **Červená Karkulka**. Hudební nastudování a klavírní doprovod k těmto dílkům má na svědomí vedoucí Dětského operního studia Lenka Živocká, která nám k nim – a k činnosti svého studia – řekla více:

*Pohádka **Princezna na hrášku** vznikla zhruba před osmi lety, kdy ji operní studio také poprvé uvedlo. Její autor Leon Juřica napsal ještě další operky určené dětským interpretům: Hrajeme si na operu, Nejkrásnější cestička a posud neuvedená operka Král Ječmínek. Operní pohádku **Červená Karkulka** napsal vynikající zpěvák Juraj Čiernik, který ji poprvé nastudoval se svými kolegy, studenty Ostravské univerzity. Je určena pouze pěti sólistům a naše studio ji zpívá v originále, tj. ve slovenštině. Když jsem operku uviděla, navrhla jsem Jurajovi, ať obsadí do role Karkulky malou holku, že to bude působivější, než když tuto roli zpívá dospělá zpěvačka. Juraj to přijal s povděkem a ještě použil další děti ze studia jako sbor. Svou operku také režíruje.*

Děti vystupují v Národním divadle moravskoslezském především v operních představeních, dle potřeby si je „vypůjčují“ i všechny ostatní soubory divadla. Studio po celou dobu existence vždy pracovalo na samostatných projektech, v jeho náplni práce je rovněž koncertní činnost. Proto v rámci programu zazní ukázky skladeb současných ostravských skladatelů – Nikose Valsamidise a Pavla Helebranda – které máme v repertoáru. Některé zvlášť talentované děti pak dostávají příležitost vyzkoušet si, co obnáší práce sólisty. Především se v našem pořadu představí dvanáctiletá Patricia Janečková (v našem představení hraje Karkulku), která v loňské sezóně zazářila v roli prvního ze tří chlapců – géníů v Kouzelné flétně. Poté následovalo

Jesličky sv. Františka

Čarodějnice z Babí hůry

několik vystoupení s Ostravskou filharmonií v rámci koncertů Jeunesses musicales, spoluúčinkování s vítězem Superstar Martinem Chodúrem v různých městech naší republiky. A nyní se o Patricii začíná mluvit jako o vycházející hvězdě: účastní se televizní soutěže Talentmania na televizi Nova a v neděli 12. září ji uvedli až na závěr tohoto pořadu jako zlatý hřeb. V semifinále opět uspěla a postupuje do finále soutěže. Televize Markíza o ní natáčela medailon jak z domácího, tak divadelního prostředí.

Další úspěšnou dívkou je čtrnáctiletá Tereza Vašutová (představitelka královny z Princezny na hrášku). Stala se nejkrásnější dívkou roku 2010 v soutěži krásy (Miss) pro dívky do patnácti let. Ve volné disciplíně zpívala píseň Malé čarodějnice z muzikálu Čarodějnice z Babí hůry Pavla Helebranda. V našem představení ji také zazpívá spolu s dalšími ukázkami z tohoto muzikálu. Tereza před třemi lety zpívala sólovou roli Holčičky na kachničce v opeře Kolotoč a v loňské sezóně jednoho ze tří chlapců v Kouzelné flétně. Za dobu existence operního studia to však bylo více takto talentovaných dětí, které se dále věnovaly rozvíjení svého talentu pěveckého či hereckého na různých školách uměleckého zaměření. Např.: Alexandra Polarczyk (již během studia na vysoké škole byla obsazena do sólových rolí v naší opeře, nyní působí v Českém filharmonickém sboru Brno), Rudolf Medňanský (nyní člen operního sboru NDM a student Ostravské univerzity, spolu se Sašou Polarczyk představitel malého Broučka v opeře Broučci L. Matějky a další spousty sólových rolí během působení ve studiu), Věra Minksová (vystudovala Ostravskou univerzitu a externě zpívá v operním sboru NDM), Barbora Mikulová (vystudovala Ostravskou konzervatoř), Nela Kometová (studuje v Brně na JAMU obor fyzické divadlo). V tomto školním roce nastoupili do prvních ročníků Ostravské konzervatoře Natálie Podškubková (sóla v operách Kolotoč, Kouzelná flétna, Víta, Ngoa-é, Jesličky sv. Františka atd.), Lucie Juráková (Kolotoč, Jesličky sv. Františka, Evangelium podle houslí) a Vojtěch Pačák. Kromě těchto dětí, které se věnují přímo kumštu, jsou zde další, kteří se zaměřili na teoretické obory, uměnovědná studia – hudební a divadelní věda, historie filmu atd.

Ale jsou zde taci, kteří se, i když již dávno přestali být členy operního studia, stále účastní provedení našich dlouhodobých projektů, např. Jesličky sv. Františka Pavla Helebranda, které uvádíme pravidelně v době vánoční v kostele sv. Václava již od roku 2005, a nově také velkolepého projektu Evangelium podle houslí P. Helebranda, který již potřetí zazní v době velíkonoční v katedrále Božského spasitele (účinkuje v něm zhruba 200 lidí – především Hradišťan v čele s Jiřím Pavlicou, sólisté opery, činoherci, Dětské operní studio NDM, orchestr Ostravské konzervatoře, dětská cimbállovka, sbory).

Přesto není hlavním cílem operního studia vychovávat hudební profesionály. Důležitější je podchytit mladé lidi a ukázat jim i jiný svět, než který jim zprostředkovává nynější počítačová kultura. Tyto děti, které si na vlastní kůži vyzkoušejí, co obnáší poctivá, soustředěná práce během nácíku díla a pak jeho prezentace na veřejnosti, kolik úsilí stojí každý malý posun k dokonalosti, tyto děti již vždy budou vnímat jakékoli umělecké dílo z pohledu této své zkušenosti. Většina z nich bude milovat divadlo a svou zkušenost bude dále zprostředkovávat svým dětem. V tom je, myslím, nejdůležitější poslání našeho operního studia.

Společné zahájení sezóny ostravských divadel Jdeme za vámi, které se konalo 29. srpna, se setkal s velkým zájmem diváků. Plné Masarykovo náměstí při ukázce z opery Prodaná nevěsta. Foto Radovan Štátný

Mezinárodní projekt Čtyři hvězdy evropského baletu spojil umění baletních souborů Státního divadla Košice, Národního divadla Miskolc, Opery Krakov a Národního divadla moravskoslezského. Tanečníci z polského Krakova po závěrečném galapředstavení 18. září v Divadle Jiřího Myrona. Foto Vojtěch Bartek

Proslulý soubor DanceWorks Chicago přivezl 13. října do Ostravy skvělé taneční představení Love hurts... Petruška. Den poté se taneční nadšenci setkali se členy tohoto souboru na workshopu v baletním sále Divadla Antonína Dvořáka. Foto Vojtěch Bartek

Během akce Jdeme za vámi pokřtil primátor města Ostravy Petr Kajnar časopis Národního divadla moravskoslezského. Na fotografii s ředitelem divadla Jiřím Nekvasilem, v pozadí mluvčí Gabriela Řihánková. Foto Vojtěch Bartek

Vernisáž výstavy Historie Svatováclavského hudebního festivalu ve fotografiích Ivana Korče 14. září ve foyer Divadla Antonína Dvořáka. Zleva Igor Františák, Ivan Korč, Petr Kajnar a Karel Haruda. Foto Vojtěch Bartek

Obchodní informace

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14

701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava

telefon: 596 276 111

e-mail: predprodej@ndm.cz

www.ndm.cz

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

- v celotýdenním ústředním předprodeji na třídě Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00 hodin
úterý až pátek	8.00 – 17.00 hodin
sobota	8.00 – 12.00 hodin
neděle	zavřeno

ústřední předprodej telefon: **596 276 203**

596 276 242

náborové oddělení telefon: 596 276 189

objednávky vstupenek nad 10 ks

- hodinu před začátkem představení u pokladny:

v Divadle Antonína Dvořáka	telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona	telefon: 596 276 135

- předplatné telefon: 596 276 202**

pondělí	12.00 – 17.00 hodin
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30 hodin
středa	8.00 – 17.00 hodin
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30 hodin
pátek	8.00 – 12.00 hodin
sobota, neděle	zavřeno

Předprodej vstupenek na všechna představení NDM

a na veřejné generálky v ústředním předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje.

Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA. VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

Národní divadlo moravskoslezské má nové, atraktivní webové stránky!

Závodní jídelna

Národní divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,

Vám nabízí jedinečnou možnost stravování

Další informace na www.ndm.cz

VEDENÍ NDM

Ředitel	Jiří Nekvasil
Správní ředitelka a šéfka financí	Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery	Robert Jindra
Šéf činohry	Pavel Šimák
Šéf baletu	Igor Vejsada
Šéfka operety/muzikálu	Gabriela Haukvicová
Šéf umělecké výpravy	David Bazika
Vedoucí odboru vnějších vztahů	
a produkční uměleckých akcí	Kateřina Svobodová
Šéfka marketingu	Lucie Kajnarová
Technický šéf	Stanislav Muntág
Provozní šéf	Karel Ulrich

VÁNOČNÍ DÁRKOVÝ POUKAZ NDM

Udělejte svým blízkým a přátelům radost originálním dárkem.

Vánoční dárkový poukaz NDM potěší milovníky divadla všech věkových kategorií.

Umělecké soubory NDM Vám jeho prostřednictvím nabízejí ty nejvybranější lahůdky ze svého repertoáru (opera: Falstaff, činohra: Amadeus, balet: Louskáček, opereta/muzikál: Zvoník u Matky Boží).

Vyberte pro své blízké inscenaci nejbližší jejich srdci a obdarujte je neopakovatelným divadelním zážitkem.

Vánoční dárkový poukaz NDM platí pro 2 osoby a získáte jej za cenu 300,- Kč. Je dodáván na luxusním ručním papíře vyrobeném společností Papírna Velké Losiny a.s.

Poté, co Vaši blízcí poukaz na Štědrý den rozbálí, mohou se podle programu představení NDM rozhodnout, ve kterém termínu chtějí danou inscenaci zhlédnout, a jednoduše rezervují a vymění poukaz za konkrétní vstupenky. Poukaz můžete zakoupit od 1. 11. 2010 do 22. 12. 2010 v ústředním předprodeji NDM na ulici Čs. legií vedle Divadla Jiřího Myrona. Limitovaná série.

Pro naše nejvěrnější diváky!

Zlatá karta NDM

Odměníme Vás za Vaši věrnost slevou až do výše 60%. Již při prvním nákupu vstupenek máte nárok na slevu. Karta je přenosná, můžete ji půjčit či darovat.

Čím častěji přijdete, tím větší slevu získáte!

vstupenky on-line na www.ndm.cz

Národní divadlo moravskoslezské nabízí k pronájmu nahrávací studio.

Je vybudováno v nové části budovy Divadla Antonína Dvořáka.

Studio je zcela oddělené od ostatního provozu divadla.

Jeho rozměry a akustika umožňují nahrávání až 80členného orchestru.

Další informace a technické parametry na www.ndm.cz

PROGRAM LISTOPAD 2010

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA					
1.	DOSTAVENÍČKO S ČINOHROU – foyer	18.30	Č		
3.	CENCI	F	18.30	Č	
4.	ITALKA V ALŽÍRU (L'ITALIANA IN ALGERI)	C	18.30	O	
5.	ŠÁRKA, ARIADNA	D	18.30	O	
6.	Film Divadlo Svoboda		18.30		
7.	ITALKA V ALŽÍRU (L'ITALIANA IN ALGERI)	N	15.00	O	
9.	APARTMÁ V HOTELU PLAZA		18.30	Č	
10.	DOSTAVENÍČKO S OPEROU – foyer		18.30	O	
12.	ITALKA V ALŽÍRU (L'ITALIANA IN ALGERI)	IV.+ P7	18.30	O	
13.	AMADEUS	PS	18.30	Č	
14.	LABUTÍ JEZERO	RP	16.00	B	
15.	DOSTAVENÍČKO S ČINOHROU – foyer		18.30	Č	
17.	IDEÁLNÍ MANŽEL		16.00	Č	
18.	WERTHER – premiéra	PP	18.30	O	
19.	APARTMÁ V HOTELU PLAZA	D	18.30	Č	
20.	WERTHER – 2. premiéra	MP	18.30	O	
21.	LABUTÍ JEZERO		16.00	B	
23.	ŠÁRKA, ARIADNA	V.	18.30	O	
24.	AMADEUS	II.+ ABEND	18.30	Č	
25.	ŠÁRKA, ARIADNA - ZÁJEZD BRNO		19.00	O	
26.	CARMEN	Z	18.30	O	
28.	PRVNÍ ADVENTNÍ KONCERT – ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ		15.00	O	
29.	AMADEUS	Č7	18.30	Č	
30.	LA TRAVIATA	VOP	18.30	O	
ZKUŠEBNA – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA					
7.	BAVIČ (DUMB SHOW) – derniéra		18.30	Č	

Ariadna. Foto Martin Popelář

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA					
2.	ROSE MARIE	E	18.30	OPTA/M	
3.	DOSTAVENÍČKO S OPERETOU – foyer		18.30	OPTA/M	
4.	KONEC MASOPUSTU – premiéra	PP	18.30	Č	
6.	KONEC MASOPUSTU – 1. repríza	MP	18.30	Č	
7.	U2 – YOU TOO ... TY TAKY? - ZÁJEZD BRNO		19.00	B	
7.	DOSTAVENÍČKO S OPERETOU - foyer		18.30	OPTA/M	
8.	ROSE MARIE		18.30	OPTA/M	
9.	HABAĐÚRA	V.	18.30	Č	
11.	MAMZELLE NITOUCHE	VII.	18.30	OPTA/M	
13.	KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH	X.	18.30	Č	
17.	NETOPÝR		16.00	OPTA/M	
18.	KRVAVÉ KŘTINY aneb DRAHOMÍRA A JEJÍ SYNOVÉ – derniéra	C	18.30	Č	
20.	HELLO, DOLLY!	PS2	18.30	OPTA/M	
21.	KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH	N	15.00	Č	
22.	VÁLKA S MLOKY	Školy	10.00	Č	
23.	U2 – YOU TOO ... TY TAKY?		18.30	B	
24.	HELLO, DOLLY!		18.30	OPTA/M	
26.	ZVONÍK U MATKY BOŽÍ	IV.	18.30	OPTA/M	
27.	ZVONÍK U MATKY BOŽÍ	X.	18.30	OPTA/M	
28.	MAMZELLE NITOUCHE		16.00	OPTA/M	
30.	DOSTAVENÍČKO S ČINOHROU – foyer		18.30	Č	

Giselle. Foto Radovan Šťastný

PROGRAM PROSINEC 2010

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA					
1.	IDEÁLNÍ MANŽEL – ZÁJEZD NOVÝ JIČÍN		19.00	Č	
2.	DOSTAVENÍČKO S BALETEM – foyer		18.30	B	
4.	APARTMÁ V HOTELU PLAZA		18.30	Č	
5.	DRUHÝ ADVENTNÍ KONCERT – ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ		15.00	O	
6.	CENCI	Č7	18.30	Č	
7.	ONDŘEJ HAVELKA a jeho MELODY MAKERS		19.00		
8.	ŠÁRKA, ARIADNA	II.	18.30	O	
9.	AMADEUS	VII.	18.30	Č	
10.	WERTHER	VOP	18.30	O	
11.	CENCI	X.	18.30	Č	
12.	PRINCEZNA NA HRÁŠKU A ČERVENÁ KARKULKA		10.00	O	
12.	TŘETÍ ADVENTNÍ KONCERT – ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ		15.00	O	
14.	CENCI	E	18.30	Č	
15.	DOSTAVENÍČKO S OPEROU – foyer		18.30	O	
16.	LOUSKÁČEK – premiéra	PP	18.30	B	
17.	AMADEUS	D	18.30	Č	
18.	LOUSKÁČEK – 2. premiéra	MP	18.30	B	
19.	ČTVRTÝ ADVENTNÍ KONCERT – ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ		15.00	O	
22.	LA TRAVIATA		18.30	O	
25.	AMADEUS		16.00	Č	
26.	LOUSKÁČEK		16.00	B	
27.	CARMEN		18.30	O	
28.	LA TRAVIATA		18.30	O	
29.	APARTMÁ V HOTELU PLAZA		18.30	Č	
30.	ITALKA V ALŽÍRU (L'ITALIANA IN ALGERI) – naposledy sezóně		18.30	O	
31.	IDEÁLNÍ MANŽEL		16.00	Č	
ZKUŠEBNA – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA					
5.	BAVIČ (DUMB SHOW) – zájezd do Klimkovic		18.00	Č	
21.	NEJSTARŠÍ ŘEMESLO		18.30	Č	

Nejstarší řemeslo. Foto Josef Hradil

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA					
1.	DOSTAVENÍČKO S ČINOHROU – foyer		18.30	Č	
2.	MARGUERITE – světová premiéra	PP	18.30	OPTA/M	
3.	MARGUERITE – 2. premiéra	D	18.30	OPTA/M	
4.	MARGUERITE – 3. premiéra	MP	18.30	OPTA/M	
5.	MAMZELLE NITOUCHE	N	15.00	OPTA/M	
7.	KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH	V.	18.30	Č	
9.	KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH	Školy	10.00	Č	
9.	ROSE MARIE		18.30	OPTA/M	
10.	KONEC MASOPUSTU	IV.	18.30	Č	
11.	HELLO, DOLLY!	PS	18.30	OPTA/M	
12.	ČARODĚJNICE		16.00	Č	
13.	ČARODĚJNICE	Školy	10.00	Č	
13.	ZVONÍK U MATKY BOŽÍ		18.30	OPTA/M	
15.	ČARODĚJNICE	Školy	10.00	OPTA/M	
15.	ROSE MARIE	F	18.30	OPTA/M	
16.	KONEC MASOPUSTU	C	18.30	Č	
17.	NETOPÝR		18.30	OPTA/M	
18.	HABAĐÚRA	PS2	18.30	Č	
19.	HABAĐÚRA	N	15.00	Č	
20.	KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH	Školy	10.00	Č	
20.	MŮJ BOJ (MEIN KAMPF)		18.30	Č	
22.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	Školy	10.00	B	
22.	ROSE MARIE		18.30	OPTA/M	
25.	MAMZELLE NITOUCHE		16.00	OPTA/M	
26.	HABAĐÚRA		16.00	Č	
27.	RENDEZ-VOUS S MISTRY OSTRAVSKÉ OPERETY		18.30	OPTA/M	
28.	NETOPÝR – derniéra		18.30	OPTA/M	
29.	HELLO, DOLLY!		18.30	OPTA/M	
30.	SILVESTR V OPERETĚ		18.30	OPTA/M	
31.	SILVESTR V OPERETĚ		16.00	OPTA/M	

Červeně označené dny – so, ne, svátky
Označení souboru
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, VOP, Č7, PP, MP – předplatitelské skupiny
Z – zadáno

Rose Marie. Foto Radovan Šťastný

REPERTOÁR

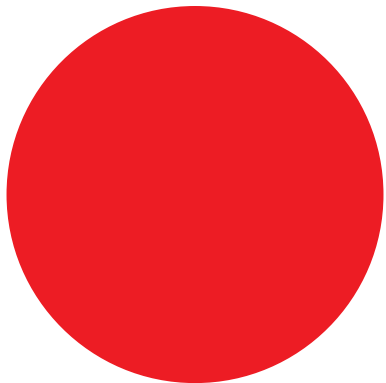
OPERA
Giuseppe Verdi: LA TRAVIATA 30. 11. (18.30), 22. 12. (18.30), 28. 12. (18.30)
Gerges Bizet: CARMEN 26. 11. (18.30), 27. 12. (18.30)
Gioacchino Rossini: I'ITALIANA IN ALGERI (ITALKA V ALŽÍRU) 4. 11. (18.30), 7. 11. (15.00), 12. 11. (18.30), 30. 12. (18.30) – naposledy v sezóně
Leoš Janáček: ŠÁRKA Bohuslav Martinů: ARIADNA 5. 11. (18.30), 23. 11. (18.30), 25. 11. (19.00), 8. 12. (18.30)
Jules Massenet WERTHER 18. 11. (18.30), 20. 11. (18.30), 10. 12. (18.30)
DOSTAVENÍČKO S OPEROU 10. 11. (18.30), 15. 12. (18.30)
ADVENTNÍ KONCERT – ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ 28. 11. (15.00), 5. 12. (15.00), 12. 12. (15.00), 19. 12. (15.00)
ČINOHRA
Neil Simon: APARTMÁ V HOTELU PLAZA 9. 11. (18.30), 19. 11. (18.30), 4. 12. (18.30), 29. 12. (18.30)
Oscar Wilde: IDEÁLNÍ MANŽEL 17. 11. (18.30), 1. 12. (19.00), 31. 12. (16.00)
Peter Shaffer: AMADEUS 13. 11. (18.30), 24. 11. (18.30), 29. 11. (18.30), 9. 12. (18.30), 17. 12. (18.30), 25. 12. (16.00)
Percy Bysshe Shelley: CENCI 3. 11. (18.30), 6. 12. (18.30), 11. 12. (18.30), 14. 12. (18.30)
Paula Vogel: NEJSTARŠÍ ŘEMESLO 21. 12. (18.30)
Joe Penhall: BAVIČ (DUMB SHOW) 7. 11. (18.30),
George Tabori: MŮJ BOJ (Mein Kampf) 20. 12. (18.30)
Karel Čapek: VÁLKA S MLOKY 22. 11. (10.00)
Roald Dahl ČARODĚJNICE 12. 12 (16.00), 13. 12. (10.00). 15. 12. (10.00)
Josef Kajetán Tyl: KRVAVÉ KŘTINY aneb DRAHOMÍRA A JEJÍ SYNOVÉ 18. 11. (18.30)

Michael Cooney: HABAĐÚRA 9. 11. (18.30), 18. 12. (18.30), 19. 12. (15.00), 26. 12. (16.00)
KOMEDYJE O ČERTOVÝCH OSIDLÁCH 13. 10. (18.30), 21. 11. (15.00), 7. 12. (18.30), 9. 12. (10.00), 20. 12. (10.00)
Josef Topol: KONEC MASOPUSTU 4. 11. (18.30), 6. 11. (18.30), 10. 12. (18.30), 16. 12. (18.30)
DOSTAVENÍČKO S ČINOHROU 1. 11. (18.30), 15. 11. (18.30), 30. 11. (18.30), 1. 12. (18.30)

BALET
Petr Iljič Čajkovskij: LABUTÍ JEZERO 14. 11. (16.00), 21. 11. (16.00)
Petr Iljič Čajkovskij: LOUSKÁČEK 16. 12. (18.30), 18. 12. (18.30), 26. 12. (16.00)
Bohdan Pawlowski - Witold Borkowski: SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ 22. 12. (10,00)
U2 – YOU TOO ...TY TAKY? 7. 11. (19.00), 23. 11. (18.30)
DOSTAVENÍČKO S BALETEM 2. 12. (18.30)

OPERETA / MUZIKÁL
Johann Strauss: NETOPÝR 17. 11. (16.00), 17. 12. (18.30), 28. 12. (18.30)
Jerry Herman – Michael Stewart HELLO, DOLLY! 20. 11. (18.30), 24. 11. (18.30), 11. 12. (18.30), 29. 12. (18.30)
Victor Hugo – Daniel Fikejz – Michael Tarant: ZVONÍK U MATKY BOŽÍ 26. 11. (18.30), 27. 11. (18.30), 13. 12. (18.30)
Florimond Hervé: MAMZELLE NITOUCHE 11. 11. (18.30), 28. 11. (16.00), 5. 12. (15.00), 25. 12. (16.00)
Rudolf Friml: ROSE MARIE 2. 11. (18.30), 8. 11. (18.30), 9. 12. (18.30), 15. 12. (18.30), 22. 12. (18.30)
Michel Legrand, Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg, Jonathan Kent MARGUERITE 2. 12. (18.30), 3. 12. (18.30), 4. 12. (18.30)
DOSTAVENÍČKO S OPERETOU 3. 11. (18.30), 5. 11. (18.30)
RENDEZ-VOUS S MISTRY OSTRAVSKÉ OPERETY 27. 12. (18.30)
SILVESTR V OPERETĚ 30. 12. (18.30), 31. 12. (16.00)

SPONZOŘI

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace statutárního města Ostrava, je financována z rozpočtu města Ostravy.

Aktivita NDM jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

PARTNER BALETNÍCH PŘEDSTAVENÍ

www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

www.ndm.cz

FOTO MĚSÍCE

Cenci

Andrea Mohylová (Beatrice)

Foto Radovan Šťastný